

पञ्चमहापुराण

657- Ms.

Pers. Ms.

954.023

Z 17

657-Ms.

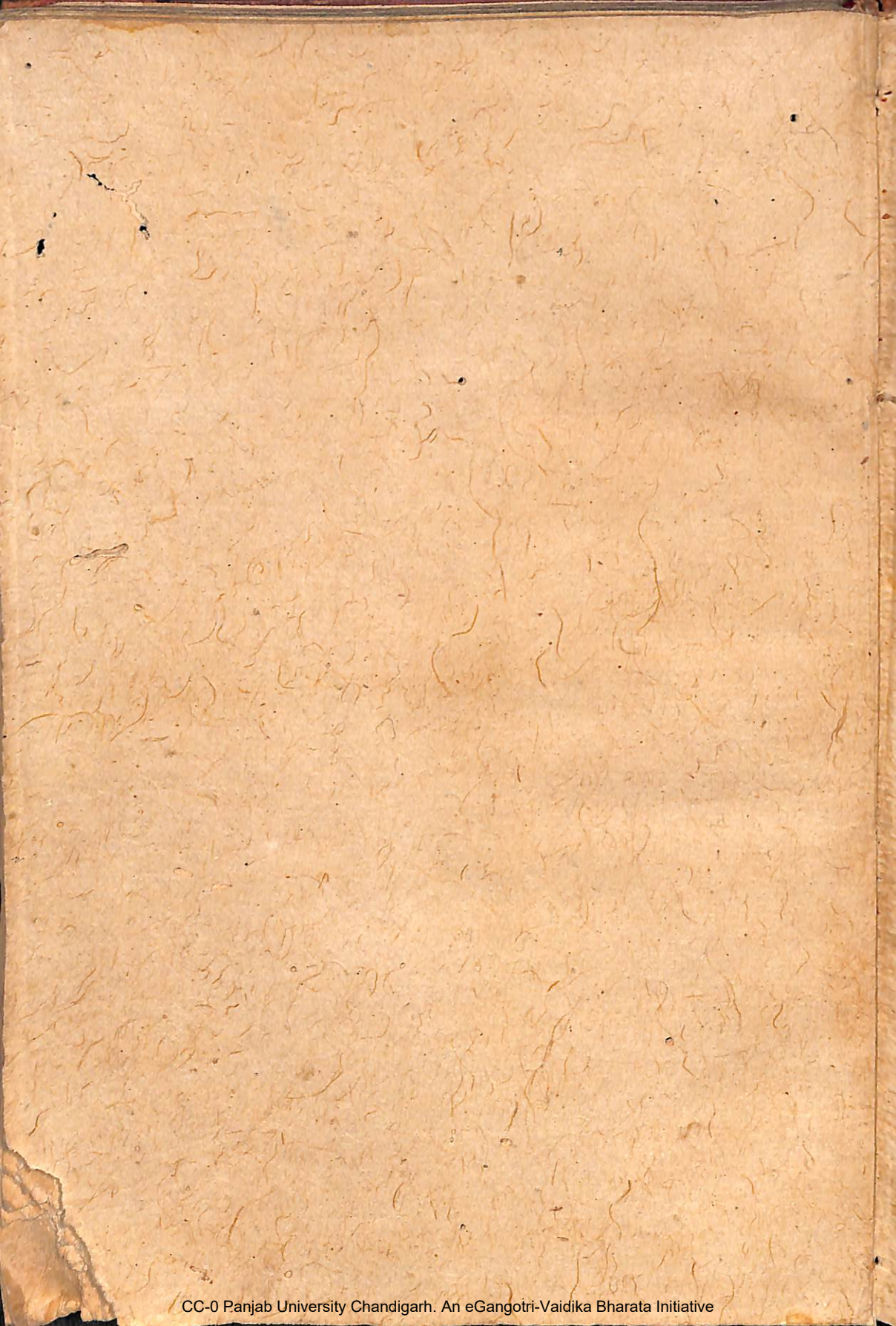
ظفر نامہ فتح کا نگر ۵۰۰ ورق دار ہے
فارسی کلاسیکی لپیٹ جلیق، کتابت بتاریخ
یکشنبہ ۱۷۰۰ از جہادون ۱۸۹۷ بکری
۸۲ اوراق، اندازہ ۹ سطوری صفحہ

کتاب علمی

657

See folio 41.

42

درود

657-115.

بسم الله الرحمن الرحيم

حضرت حکیم علی الاطلاق جل جلاله درازل الارض پیش از آنکه کارکنان
دیوان جلال و جمال در اعمال کشور ایجاد بر سر کار آیند و نقشند
کارگاه قضا و قدر در کارخانه ابداع نقشی بر روی کار دارند
الوقت که وقت ارحمیه تعیین عاری بود و زمان و مکان در
نمایانده امکان سبقت متواری مهور که مطهر بود را نمودی نمود

و بحالی

و مجالی وجود را و جودی نه جمال شاهد مشاهد کثرت و صورت
 هستی مقتید در مرایا صور علمیه و اعیان ثابت چون نمود
 جان در جسم و ظهور مسمی در اسم خود نمائی جمالی می نمود ستی
 خلوت خاص مستطاب اختصاص برستان کائنات از
 سرخوش زبان چمکده افلاک تا به جرمه نو شان عالم آب و خاک
 مابده وجود عقلی می نمود بود عدم برقع روی و جود
 رنگ وجود همه بی رنگی داعیه بود نمودی نداشت
 شاید ایجاد شهودی نداشت بمقتضا حکایتی که نظر محبت
 دید مصالک کارخانه عالم در غایت نظم و نسق دار السلطه آدم

است تمام هرامری محم را بر ذمت بهت والا نهی حوال نمود
 و سرانجام سرکاری بزرگ را بکارگذاری بزرگوار یی بکار گذشت و سر کردن
 هر کرداری دشوار را در کردن عهد و سرفرازی نمود و تنظیم هرامری عظیم را
 بتدبیر اقتدار صاحب دینی تقدیر کرد و چنانچه زمام حل و عقد هرامری را
 بقضیه عیاست اولی الامر می سر و همچنین بابر رعایت صلاح و
 باقتضای کار دانی حکمت برآمد هر کاری در کرد وقت و قتی اقتدار
 و تیره هر طبع عسری در عهد و زمان زمانی نهاد و لاجرم چون وقت
 انکار و در آید همه دشواری با سر آید و سر بسته هر اشکالی بسبب
 انحلال که آید و ازین در قضا همه کلید فتح الباب مراد گردد و ازین راه

بسکینا

بسکینه سرگشت دشواری چون نیز اقبال آن صفت و اول ^{مطلع}
 سعادت بر آید و گویند آن منظر موعود در شرق وجود طلوع
 بفرزده ایزدیش سرینال خاصیت مال جمالیون فال دهد و سیرت
 خجسته روی اتر قدم فرخنده پیش در کار روا کند و کرد در سایه بوت
 کرد و کرد اینجا گشت شود و جوهر تیره روی رنگارنگ آینه
 کیتی نما کرد و در اسنالت احاطت پیش از سوال لب با سخا مدعا
 کشاید و یک از الوان حوایج گویند که قبل از اظهار حاجت بصدر
 بر آید کار کرده کارگشائی شود را سینه را نهائی شود
 دام ره سپید شود کام صید طرح رای فکند دام صید عقده دشوار

بخود مل شود چاره بچاره معطل شود ز آنچه سر نوشت پندانی نورش
 نمودار تقویم گو کای مرانی عالمی گردد و خطوط دست عطا پرست را سر رشته
 خطوط اهل روی زمین در قبضه اقدار انکشت کسین باشد و بهنجار در
 ان کسیر حدس صامیش تصرف در طبیعت جهان لاهوت نماید
 و در کمال معرفت قانون حکمت مدلی تخیض سایه تدبیرش برص شخص جهانیا
 بدست کار دانی آرد و تیروی دستبر و پنجه اقدار رک خور و رک گیرد
 و بتا شیر دستور العمل تدبیر محکمش سوء المزاج فساد عالم پیر صلاح صحبت پدید
 و فرمان نافذش بر وقت کشور چون تفاد حکم روح بر اقالیم سبعه اعضا
 روان گردد و صواب بدبیر صامیش چون مصلحتیت بدبیر در نخوس و ستود

خطوط و نمودار

و بهبوط و صعود و جرح کی بود کار اگر شود قبض و بطا و رضاء و قهرش در بطن
 نمره بنجره کمال عالم از شرف و دبال و طلوع زوال آفتاب نمره پیش
 و عدل و جور و عطا و منور و اصلاح فساد طبع و حفظ صحت مزاج کشتی
 از تلخ و شیرین دوا و مرهم و نیشتره اطباء فایده بیشتر بخشد سموم و ادوی
 چو حرارت غریزی سارکار فریج کاینات باشد و خار کلبه عتباتش مانند
 پند تلخ ارباب حکمت نمره خوشگوار دلتش بار آید و کل آفتاب حرا در آب
 سخنان دانش، بادش همامه منف خورشید پیاده طغرانامه دین و داد گردد
 و تاج الاثرنامه جهانگیری جودش سرنامه تاریخی اکبری سروری شود
 دره التاج کمر سخن بکارم خلافتش راستر فنامه قانون آداب سلطین و

سیر ملک با ضیق توان خواند و فرسنگنامه انارجهای بنایش را دستور العمل
 خسر دان بستان و خرد جاویدان توان دانست بالجملة مثله
 کلک فنون طراز اعجاز بهر ابعاد پر و چست رخسار شاد اجمال محال
 نو و دس تفصیل را بعاظه طرز تازه تطویل در کمال کجایز بدینگونه می آید
 که چون بیامین اقبال حضرت صاحبقران ثانی که منظور نظر سعدا کبریه است
 مقدمه فتح را تا یعنی مقدمه الحقیقت و حیات عساکر اقبال و طلیعه الحشد طلوع
 کوکب عات و جلال آن بر کرده حضرت فدای جلال سعادت روی نمود و صورت
 نصرت افواج منصوره بر جبهه مقتوره جام و بهاره کمر است در مرآت اعیان
 ظهور باجر و جوه مورست لاجرم حضرت حجت مکانی که تا میاید اقبال است

فصل

فال مستقبل و حال و جاویدی پیش آمد احوال از مصحف حال میکنند و از خط
 خطوط پیش استخراج ارتفاع افتاب فطر الشانی میشود و در هرگاه
 از خط منظر بمالونش ملکیت فرمای دیرۀ تمن تنکاری سیکند و از محال
 این رضی شمایل شمول آید قبول اقبال مشاهده فرمودند و از روی کار باری
 در سبب که ازین جوهر کوهر تیغید الهی سر میر و صورت انجمنی نقش
 که عنقریب بر افرازان جهان و کردن کشتان کیتی دریای پای
 سخت بمالون بخش و سبب بر پای ایستند و از طرز نشسته و بر خاست
 این حلف الصدق ابوالایمانی خود خاطر نشان اندیشه و لامی فرمودند
 که لیاقت عابدی آن بادشاه سلیمان نشان همین مربع حریفانیش

والتش و تکلیف دارد و از طور حرکات و سکنات این طریقی
النوار سکنه و وفات کین دل الهام منزل میدادند که سکون دلها
و حرکت اوراق بقبض و ربط و کن و دلالت این حضرت وابسته خواهد بود از راه
حضرت جنت مکانی که آیت رحمت ربنا بودند از در لطف نام که زبانت بخاطر عام
خصوصیت عموم من جمیع الوجوه داشت اشارات لطیفه میفرمودند که اگر سوله
خوانان الواح شنیدند از یکدیگر مجاز بحقیقت گویای اعجاز طراز این برادر
حضرت پروردگار رسند و زبان آموز اشارت حوالی سحر در رسند
که کلام سرفراز سزاوار این منتهی است که بار ناموس نوامیس الهی سرگردن تواند
گرفت و تحمل اعمال است کارگامی تواند پذیرفت و این روز و هر روز

که در این

که در این صورت بخواهیم از خیر قضای خیریت بمانیم و در این حال
 عهده مالا بخل را بر برگشت اندیشه اعجاز دین حضرت خلقت نیای
 تقوی نمودن می تا بر مرآه باطن صورت پرستان ظاهر حقیقت
 این معنی صورت بند که عقیده بی سرو بی بر کاری را سرناختی کرده است و تواند
 و کوجه راه کو جان هر قلمی را دندان هر کبیدی سر نمواند کرد و لیس جبال
 و اندید رجال آری طلسم می کشد و هر امری عظیم با سم اعظم نام آوری
 بسته شده و فوق مراد بر آمد هر کاری که نشین بدست یاری کار آری
 مدوی در نشسته و کل تیر ملاحظه در خلال این لوطیه سازی امداد
 خدا داد از آنجا که سلسله حبیبی فی اقبال توفیق نژاد است جناب الهی در صدد

اظهار سرسراحت نامتبی در آمد از راه لطف لطیفه اشمالی بهیمنها آید
 و زیاده این خلیفه الهی که مستجاب خلافت مطلق اند نص حلی از خفا خانه اهرار
 انتمضیه اظهار جلوه گرفته و سینه بگردان سورجل سرراجه با سور و داد که از
 از یاد مواد فاسده زیاده سر سرانه سر سام اند و خسته به و در اشتغال نش
 سودای زاید و مالچولیا ی خیال خام متاع بکاه خرد را پاک سوخته لاجرم برور
 سرخه بگرش کلین فرمان بری از پنج و بن بر کنند و از نجوم باوج خیال لوح و اید
 فاسده رخنه درسد افتاد افکنده بسی ناضی زنی ادبار بهیره اقبال بد خویش
 بخت و عمر بد بخت ستره اش از نیا پستی غفلت بهمانه پمال دست
 عهدی بنگت و از در سر لایع سکن اساس آن سرزمین بکم

دو بر دل

و قوی دل گشته با کمال اطمینان خاطر و زان مال نیست بکوه بارداد عاقل
در آنکه اگر بمثل خویش تن دل را روکش آب و آتش نموده در نهانخانه سبک
رو پنهان کن نه صد مه سنان آبدار و کاش خنجر آتش بار اولیای دوست
صلوات آن که ز غفلت را حوار و زار از دل خوار برون کشیده چون سراز
کم عمر روز میر سر میا و فنا برد و مانند قطره است بنیاد زمین گیر ز خاک
هلاک افکنند آری بر سر دریا نند حرکت چون حباب قطره را چندانکه
منش باد و بر پیراهن است مجلا چون درینو لا بمسام علیه حضرت حبت مکانی
رسید که سور جل مقهور و مکرور که توجع غماست این حضرت رو یافته لوی است
در ولایت موردی پیر به استقلال تمام برافروخته بود از غلبه صفراء سودای

باده ذاق ملک نام نافرمانی نشن جانشی شهت اطاعت در نیافت و از تیره کنجی و سیاه
 کلنجی با ارا انداز و حکیم خویش دور کرده از کمال لغض کوتاه نظری یکبار قدم از شاه
 راه اطاعت بیرون بخاوه راه توبه بادی عیسان پیش گرفته نسبت
 بعضی از پرگشت سرحد بجا اندیشه دست درازی پیش نهاد خاطر
 طغیان مآثر نمود خضر حبت مکانی بقصد اظهار مافی الضمیر سر انجام ایستاد این
 مهم هم تیر بمان طرازی رای کیتی آرای ناظم امور جهانگیری و جهاندار
 اعنی حضرت خلافت مکانی صاحب قران ثانی توفیض نمودند و آن
 حضرت را به بکر حاجت را که بر آورده تربیت آیند ولایت عظمی برپا دارد
 خلافت کبری بخواهنده از موهب کارکنار و از پندمان سرگذشته جان سپار بریزد

اعتبار

اعتبار سعادت ختم حاصل یافته بار با آن حضرت درباره اختیار او و قضا
 حلی بکار برده بودند و طایفه خالص اخلاص او در معیار امتحان حضرت ظل
 سبحانی سرخرو برآمده و مکرر کربانی بزرگ سردارانه سر کرده و از عهد کمال
 امور سرگشته برآمده و بتاریکی چاره بی سرانجامی مهمل جام و بهاره که هم اکنون زبانی
 گلگون سخن گزارد و خانه کارنامه نگار با اشاره کوشه چشمی ایمانی لطیف بدان
 بدست سرداری او پایان نمایان یافته نامزد فرمودند در اجبه تباریخ دوازدهم
 شهر بهر ماه سیردهم سال تاریخ جهانگیری مطابق غره شعبان المعظم سنه هجری
 بافتنی نمایان بفر سعادت ختم سعادت یافته با دلی قوی در ایست
 و عقیده راستی و اخلاص صفای از صوبه کبریاست تا کمال کارگاه بی بدان

صوبای گریه و دشت و لاد در انجام آن کجا رفته نوبت نام بهای تمام آن گشت
 و چون آوازه اقبال عکرمال آید که کوشش سورج مل مدوش کردید با چار چون
 دل بیدل خود با کمال بخودی از جارفه دست از غلام چید و حسب سرح
 صوبه بایه رفته رجعت من الغنیمه بالایاب برخواند از نواحی همسایان
 نیز در گذشت و بقلعه موکه به پشت کرمی دشواری کوه دایه بی جنگل در برابر آسمان
 ببط برابری فرو حیده در محکم در دیوار مانند باره این و از حصار موه صرب
 گردیده بجه بردوان قلعه از قدیم الدیر باز دارالایالت نمیدار آن شهرزین
 بقوه و مکر گردگشت آن سراز از در محاصره آن بای بنات افشوده دست
 بران نیافته اند و آن کار بر سر نه برده از پای حصار بر جسته سرخود گرفته اند

القصه

القصة چون راجه بکرماجیت با فوج بادشاهی و شاهای یعنی شاهان
 تیره پریشان قلعه گیر نصرت پیکر نواحی انحصار مسغت آثار
 رسید به بر سر سواری سورن اندخته و لوای پورس در مکر کشش و
 کوشش برافزخته تا پای قلعه تاختند و چون قضا اسلام
 و بلاد گنگان شعله فتنه انگیزه بر بر حصار و متحصنان کشیدند و
 هفصد نفر از آن مردودان بیدین میرزم التمش کین غازیان جدا
 برق ابدار گردیدند و بقیه اسیران کشتگان را که به شفاعت
 قهرمان قهر از سر کشتن ایشان در گذشت و بهای جوی مهر با لطف
 بوسیله آن حاجت بخشی نموده موجب سیلا شمشیر طوفان تاثر از گذشت

چون دست به بید کند پیر دل به کردن حکم خبر خم کند بندگان سر بر سر
که بنیاد ملک گیر گشت و سوز جل مطر دود با معدود چند از سر جان بر گشته
خود را از رخه بیرون انگذده بیک دود پاس بر بریده بقلعه نور پور که
آبادان کرده راجه ماسو لودر ساند و انوشیروان قلع را بنیاد بر سر بر سر
پور موسوم بود و چون بنام نام حضرت جنت میخانه اسافیه بر تو نور پور
جهانگیر شاه آتشاب اسم سامی آنحضرت بران قنیت با اعتبار این نسبت
گرامی به نور پور می شنید و راجه که جنت چون از فتح قلع مو باز برداشت
همت به کار ساز لودر ام ملک گیر و قلعه ای گاشته اندیشه هتصال
سوز جل و فتح قلع کانکره را استواری غم خرم دل به بته عده و آله این کار

حافظ بردار

خاطر پیران همت کا طلب کردیدہ فی الوقت راہ یوہ و لہ رتوب ان بکیش
 فرایش گرفت و چنانچہ رسم مہود سیل است کہ بیش از آنکہ قدم بکریم بای
 دیواری بند ہماراں جد ارتعظم از جا برخاستہ بہ اتصال پیش رود ان
 کمرشتہ دادی عصیان از صد مہ سیل آب تیغ آتش امیج ادلیای دو
 برق صولت از جا رفته بیش از آنکہ مو کمرشتہ نزدیک با کجا رسید بجاو
 پاکشتہ چون دیوار خود را کوماہ دید و دانت کہ تاب صد مہ فواج لشکر
 سیلاب اثر ندارد ناچار در پی چارہ گیری کا رنجایش شدہ از سہم سنہ
 اشتباہ عزات طفر آثار بدستوری فہطراب سیما از قرار برقرار دلہ
 و دیرین قصہ مشککہ بقستوای ہبتا و مرغ نیم لیل عمل نمودہ بدست و پازون
 در آمد با جرم آرام را بر خفہ حوام کرد انبید و بختیز توقت یکدمہ را بجا

ندانسته بدست شیعه و از اسنیت و از داده و نیم از راه شوق
خود را بر حد سرزمین را بچینا رسانیده و در قلعو اسرا که در آنجوی جنگل و در کو
واقع است متحصن گردیده و آن قلعو است در غایت میوه و دستواری
و نهایت حصانت و استواری که با کمال قدم نباشد و با قدم اس
تمانت در پناه سایه دیوارش در مهند عالم امن و آمان نشسته و بر آن نقش
کنادش در کوب الما دفتح الباس چون مهره در تخت بنده نشسته و بانه
رفت برادج گردون خود و بخش ارمال سرافرازی سر سر کوب بانه بای
در سر و اند و زبان درازی شرفات عالی در عایش در کار سر زایش این
و از حسار و دقیقه بای کم نمی آید مجل سخن سوز و مجل دران معقل آرام گرفته

بسمای

سپاهی سپاه نصرت پناه چون دود که در شعله آتش سرکش سید بهیمرای
 سواد اعظم یعنی افواج فیضان عریده جوی سیاه مست استلم خوی که
 پیش پیش صفوف سپاه درال اردو جهان لوی سیاه است زمین در
 بودند پیش پیش قلعه آن سیدین کد پیش را چون امواج طای سیاه
 در میان گرفت و راجه تاسه روز یورش ها و سخت نموده و آن مقهوران
 نتوانستند و لیکن بمقابله و مقاتله درآمده بنام قسم و زیدند و سوم
 غازیان طغرانند و جای دیدن فرزند به اسمک و خلق ادراک درجات شهرت
 احرار و قصبه سنی انصار سعادت اظهار کمال بهر تلبات نموده
 چندین بار میردی سر مبارک پاپه سرفرازی یافتند و برخی زخمی شده به آبروی کلکونه

خون بدرجه روسفیدی رسیده سر بلند افسر ارجندی کشتند و در میان
 هماروز بهادران قلعهستان جان بسیار در معرکه کارزار بی هزار شمرده
 بدستیاری کلید فتح یعنی نهمین طغریا تیر کار فیروزی میایان رسانیده دست بکنند
 حصار یافتند و سور محل بدختر چون دید که از لشکر ادب و اثرش درین مرتبه زیاده
 از هزار الف را ب تیغ آتش افروز غازیان بادشاه خاک نبات رخت بقا
 بسیلان دادند و گویانوه بدستیاری غل گرفتاری بالفعل از جنس مویه
 زندانخانه اجل آزاد گردیدند دانست که دم نقد صرف سعی بجا در فرج کردن
 نبات قدم دخی در باب مدافعه این قصای مردم نداده بلام به قلاویری خیال
 محل از قلعه اسرا ل کر بکنند و خیل سرحد قلعه را به چپ گردید تاگاه داخل قلعه که خلیه

دستگاه

و بنگاه راجه مذکور بود شده حیات نامقص دوسه روزی را بجنباف فروزی
 کرده غنیمت شمرده و راجه بکر با محبت بعد از فتح اسرا و فرار ان معذور بر سر
 قلعه نورپور نهضت نمود و چون چهره کشتن دان حصار بند کوه مینا و در آینه مراد
 رو نمود و آبر بران داد که چندک در قلعه مذکور حل استقرار افکنده با غار زانان نصرت
 طفرنگا سرکارشاهی که مانند شایبان رسید و بعد یک یک خرسند نمیکشتند
 یکبار بطریق شکار قمر غره بر سر باره مسلح آن سرزمین رفته ایشانرا میسر سازند
 باجم فرصت بدشمنان نداده باندک فرصتی حصار پیاره و بهاری و تنه دیگر دانه
 و سورجوالی که در حوالی نورپور در جنگل دشوار کسر واقع اند و در یک از نورپور و در نواری
 آبانی که روبرو بر سر نواری بکنجک در آورده چون بدست یاری نمایند و کارگذاری قبل

آنکه ز فتح قلاع مکتوبه تحصیل کمال جمعبیت خاطر و فراغبال نمود و اراده ثقیب
 آن بزرگوار انجام بدعا قربت را بهدینیت فتح کاکره نصیحتیم در کار کاسازی سرگرم تنه
 برادر زبیر در نیش بجای اتفاق خبر رسید که ماده نفاق مایه موسسه برادر بد اخراج
 سورج جل کشته عمل طغیان پذیر کرده چون درینو لایحه رسیده فتنه انگیزی در کار
 واقعه طلب را تا بوجو شمره و خضر وقت را غنیمت داشت و از زیاد بهر میان سر او بهر کرد
 کشته بر کشید و از نیم صدمه صیت سطوت راجه مکره حیت بقلوه کوئیک در میان کاکره
 نوز پور افتاده تخصص و بنا بر آنکه خضات اک حصار را بنای استحکام و پایه استواری
 از سه جانب محل آبی بنیاد در ساس یافته است رانی بنام بنیاد فوید بهر که بهادر
 و پشت بقلوه داده طرف خسته را که از سنگی و تار یکی راه اندیشیدنان میداد بهر نصیب

الشیار

آتش بازی نمود و کرده مار نو و ارکوتۀ اندیشه در آن جای دیوار تمهید موله بجا و قرار داده
 بدین پشت گرمی سحر گرم کار مدافعه و مقابله کردید غافل از نمکی مانند جاذبه خراب نیمه
 اسفند بر سر کرد و ب ترلزل زده و چون سیراب بیدار سر آمده و از خاطر و ذراع مال
 در دل مادی اضطرار کشیده و از تنیدن تار و پود اندیشه لوح چون قاع عکسوت سراق
 درین درین هواداری قضای سوگند نشسته و از قرار داد خیال محال چون خاکش
 ست اساس بنیاد و گن بر عالم انجمنه بالجلد راجع بلند اقیانوس خیال استیصال آن
 ادبار مال را بصلح دید خرم و در اندیش زینت تصویر داد و بقاقت بینی حسیط
 حد برشته اندیشه ناخیر مقصد اعلی را مصمم خسته در همان گرمی گرم کار مرحله پایانی
 لوی قلمو کشایچه برادر خفت و فضای میدان حصار خصمت بینان را سر منزل

خیل اقبال نموده به انتظار تمام واقفدار ملاکلام بکار سازی قبل برودت
 و بعد از چند روز که اساس تمام کار محاصره استحکام یافت و همهت بعد از
 تصرف بعلو کیری شتافت متحصنان داد و لیری و مردانکی دادند این فطر
 نوان مدافعه و مقابلگی میکردند سجا آوردند و دلا در آن کار گذار در برش سر دکا تو
 رستمته بکار برده و در بصره کارزار رخ کاری رکنین در کار در کار کرده صفحه مید
 چون میدان صفحه تیغ کارستان نموده چند آنکه جمعی از غازیان سرفراز را کشته
 زخم بر سر زده بودند از شکستی شکوفه متفر بخند دندانها کلین فتح را کمال شکستن
 اموتند و برنی از دلیران که از کل شجاعت نمایان جو حسین را که عار خا
 غنچه پیکان داشت بمهر هم نگار تیغ دلهما و نموده خا را ز راه کلان داد کار برداشتند

و حصار

وحصاری بدان استواری و سرازیری را به اندک روزگاری رودت و فریبست
 بدست آوردند القصه چون را به مجموع سلاح مذکور به بل حکمی و لایست سواران
 بر دژ سترخه و ستر و ادلیار دولت قاهره از دژ و کاشته کشان^{براهه}ش بقصد تقصیر شتر
 در آورد همه حاجات شنبیان او را بیجا کرده حاجی هتانه دشت اندک شیر کشت
 اینجا را با یکایک سبزی درگاه خلفیه داد و محل سرانجام کار سواران ستر و کاشته
 چون دمانت عاقبت بداندیشی و بدفرجامی دشمنیه فیمه نقای کیتی هند فوج بر
 اقبال بر تبال آن ندامل امانه چون ملای سیاه کشکاز سران بر اختر و ایمن شد با کمال
 کوتاه نظری بقطر امان در کار خود بکار بسته دید که معامله بد عملی او یکجا انجامید
 و در عرض اندک فیمه مدتی بی آنکه کار بطول کشد چند قله و توارکش و اسان تر از اسان

بکشیش گر اند و اگر مردش سر اسبه سر افکنده و برانکه گشتند کردی را
که چنانه حیات پر شده بهد کاسه سر پرتر از شراب ^{شکسته} کمالی آب سحر ^{شکسته}
و مصطفی میدان مرست ابد افتادند و برخی را که ارشتم عریده حرفیان سواي پسته
از سیر برون رفته و از روز غار باده سرشته دست کوشش در عرشه جاوید افتادگی سیری
در خانه زنجیر گرفتار وقت خواب مرست کردید ازین راه و از آنجی و دستگاه اندوگاه
برو سگ کردانید و از غم عرض که سر مار اعراض نفث گردیده بعد ستر و سر بایه مولف منزل
روز بروز دست قطا دل بر او و کار ضعف و قوت دست نینه تو مندی پیش بطول کشیده
عرض مضرت جوهر خنای کمان کرد و چون آن شوخیست مقهور حرام نمی را بشوراده بعد
در آفرینش نک کار خف که تلخی گامرک را در مذاق انسر با نفاق سرین غم باد و شس ^{کست} اسر

اجتناب

اجتناب و ابوالکافات کیتی سیر بنی طعم عمیش سارکار را در مذاق تلخ کام آن صفا
 زده سودای نفاق تلخ و کوار کرد اینده بیج و تاب حیرت و اضطراب لرزه
 و دشت بران بدوش کاشت و پوسته بیان دقت ملب جوالی درت
 این بیت آن پیمان شکن بدعهد را بریان طعنه سرزنش سگته خاطر صراحت
 کای سوغ مرکب سجرامی بدست تو جوئی ملک بستی برای سگت تو جو
 دستور العمل معالجان بیمارستان اجل بسبیل قضای جانگزی در کار این سیره رای کرده
 دارالتفای کیتی را از لوث ماده فاسده وجودش بر دشت زبان حال در صف
 احوال آن بدسکال مضمون این دوست را در دوران حال نامه خوان حست به تردد
 محمد و شمشیر از نجب سیاه هیچ کشت نتوانند از سایه بدر سر برداشته

شمع چه خواهد بود و شمشیر در نفس ناله شد خاکستر القهوه چون کاروان حیات این
 بد بود از سر منزل قلعه راجه چنپا دامه کوچ کوفته بیک دم در مرسل سبیل مصر جنم و در سبیل
 عدم مقام کعبه و سر راه زرق میر روح بر فتنه حش کالمیتر من الرضا بانا را زیم طوط
 قافض ارداج بیج دملک الموت شمشیر ملک دوزخ پناه برد راجه چنپا بعد از وقوع
 این مقدمه بخود پرورخته از راه اصلاح کار خود نظر بر در کار انداخته صلاح وقت در آن
 که موارثه از سر بردن کرده سر رشته الفتاد بست آورده از راه دولتخواهی را در
 راجه دابر سر مهر با آورده دست توسل از دامن استغناء در ستمال مابعدان و بحسب
 اتفاق در اثنا و از اول این پشیمان فرستاده راجه بانا به بیم انگیز با امید آمیخته بل
 پروانه چون شعله آتش تنیز و دو سیز انگیزه با در ساینده مضمون آنکه نظر مال حاصل

کرده

کرده و صیانت نام و ناموس و ملک و مال و خفایش نظرش برین درشت استیم کمال
 سوره جل بر مال در دارالنجاه سلامتی بر خفته گشته و در هند عالم امن و امان آسوده باشد
 و من بعد در حلقه اطاعت بای تسلیم و انقیاد قدم آموخته بدست او برترک
 سرکنی جان منقی و سرورستی از میانه برون برود با خود انحصار جبار که غلبش در قبول
 این معنی یافت ناچار با سال جمیع آن جمعیت و اسباب از خدمت و مناطق و نقد و
 استحصل فراغ خیال و جمعیت خاطر همه راجه اقبال مال آن مجموعه اموال بد که از آن جمله
 پادشاه رنجبر فیض است و دوست سراب ترک و دعوتی به با فوجی از لشکر
 طوفان اشترخان موج سیاه و دلاوی سیر حضرت اعلی در ستاده و خفیه میدارند اسلک
 فتح قلعه کانکره که بمحل از خدمت آن حصار بند محال گشت ایش در ذیل این عنوان

فتح پایان رفته خامه گذارش خواست پس ازین وقت اینکار قرار داد و منیر ^{نهاد} حلالت
 نمود و راه غوثی طلوعه نماید پرو خیل اقبال پشیمانداخته بمحرو و وصول سوادان ^{ظلمت آباد}
 چهار حدان چهار دیوار متانت کوه نمیا در اکیطه تصرف احاطه و جوره ملک ^{آورده} کلیل
 با وجود آنکه در تقید رسم دایمین دین خود و السلام لوازم کنشش معصب تمام
 و نصب لاکلام داشت بفرمی درست و اخلاص خالص سمیت بر استخلاص ان قلوب و
 استیصال محتضنان گذشته خدمت محذوم را عبادت معمود در گذشت
 و اعلام کونشش تمام در عرصه اهتمام برادر داشته ارکال حشمتی شناسی لا در پله
 خدا شناسی داشت به بختانه دینی که در عوالم دیوار آن دیرین همکار اس یافته
 خانه معبود و مکیه سجود او بود و آن شکله معظم ترین معابد هندو است چنانچه سبزه

سلسله امر شده

سلسله آمدند هندوان تیره درون از اقامی سولوا غظم این اقلیم لغرم تعبد
 درین ضلالت آباد ظلمت بنیاد و کاه بکجاه در راه سیراه چون سلسله دور
 و تسلسل یکدیگر پیوسته الحق راجه بکر حاجت درشت حق تعالی
 خاصه رعایت حق و مکلف تربیت این حضرت بیشتر از پیشتر چنانچه
 مورد داشت و در مقام سباسب کداری صاحب مری خویش بیشتر از اکثر سباسب
 اخلاص کشیش لوائی فرمان بر داری ام داشت ازین رو به نیروی کار و دمای
 اخلاص در بار و ولادت خاص بسی ارکانی بزرگ که کار کداری مایش
 خرد پیشتر و بر سر کاهه میر کرد و در شرف بر امر اعظم که پیش می گرفت و سر دیک
 نمایان می نمود و از بنیاد یکی سرمایه خصل در سودای سودمند هندوستان می نمود

از قوی اغضا عثمان را مال سزایی در پیش بر دمیچ مهم بای کم نمی آورد و لاجرم مالک
 را جلوی دروازه اش می نمود کم اعتبار بنا بر صمیمه به اعتبار خلوص عقیدت و خالص کرامت
 و نصیب هیچ برادر دلت و سوار نه تنها یافت و تمام تمام درین امر مهم
 مجرای اهتمام و علاقه علوم مقام او گردید اری مرتب صفای شناسی را که بگذشت
 ناپس منویش و ذالقه بند که در ادراک حق مکتدانی از محذرت نفاق
 نهانی بعد هم منسوب بنف چندان لغت و روی هند که قیاس هم مهندس و نقییر
 اقلیدس و ارفستران و غیره تصور کرایه القصه چون ره بلند ادب استیقلال تمام
 و در دایره آن محیط مرکز اشکال را با طایفه فتنه گشت و می هر غم سادریان گرفت
 بیدار هم تبرین اندیشه بلند است را مهندسیه کرد و در جوار صد قلوب در کوه سار
 بر آورده

مداخل و مخارج آنرا بطور نوشتن کرد و در دوره مواضع تشریح کرد که چه کمالات و موصوفات
 و راه شدن لغت و محل را در و در حواله تشخیص کرده و کارهای دیگر را در حواله فرموده و تفسیر
 بخشنامه چهار بر سیر امر او بسیار بیان بخشیده و مانند بیت ارباب هفت و اینها
 فرستاد در باب اتمام و باره سرگرمی کار در اینها را کار فرما فرموده و در این را کار
 آورده نقابان درست است اندیشه و خوار استگان و ان پولا و جنگ
 فرما و پیشه که تاب تیشه نشن در دل سنگ میروند و چون تیشه یا سنین صد خنده در
 اساس بیستون و هزار شکاف و بیاد که تاف می افکنند تیر لقیها از میان
 کوپا سر کردند و حواله در این معامله سرگرمی حواله که یک طرفه العین بر روی
 آسمان می افتند و بنیم چشم زدن در دل آسمان بهفت طبقه زمین می افتند

به اندک متی در برابر گنجهای جلال برینال برآوردند و چون به اندک متی بعد از این غایت
 برآمد راه در پیش روی کار بویشتن برکتی برینا به عرصه کاه ظهور آورده و شجاعت از سیم و
 برده به کارزار سر روزه بهادران نمودن سیر دای گمان میدان حلاوت را که گمان
 در بهجتان در اطمینان و دست به دستان عجم و بر درستان عرب اصلاعی و عرب سیم
 و چون سر کوب و حواله که بر اوج آن آسمان بخروج با ملک و نیز اعلان سرش گنج با برآورد
 کاوش توکل بپشت بقایا بنافتم اسلحی که مختار کنونم را ازین چنین برآورده
 از روز یکم الفتح آن صمکه بعد غایبان لشکر حضرت عباس علیه السلام طفره فریب بر این صبح
 کباب گنجهای سوزن انداخته راه قلوب در دشته لوای نور برآوردند به امید دریافت رسیدی
 در این سرافراز خوشنهادت را که کوزه خراب رسد پستند و در از در نفرت اندوز

به سر دل دور

تیر دل و زر گمان که چون نظر مقابله شکر لید و خانه سوز خانان حیات بود چون اجل بران
 دور رس کرد و بندوق رعد استهنگ انداز که تیر شهاب سهم استفاوه تن و جان انی
 انس و جان بیهیم یکدم از دمای دمان و همف نفس ناگهان شد لالت استن بازی در کار
 کوه ناردن گمان عالم و وزیر ادر کشور نور سلاسل در کار سلاشوری رخ رکابی نمایان
 بکار نامه سام و در گمان نمود مختصان بر دج آسمان از هم فیلباران بندوق برن اندازن
 قلاع که کانه افلاک را بجز فلی ابر بر گرفتند موطلان ریح و سحاب اینم دودا کفنی و مد
 و نیکو بختان که سکر می خستند بق بحر محیط در بنه بوداری که هوا اگر خستند از تیر باران
 چرخ بخش اندازان طلیان تیر چرخ چون ترکش دلاوردن بریزد و دواز اندازای
 صوب طراز باندان سپهر گلی سحاب است چون خانه ز بنور ز بنور خانه سهندستان تیر چرخ

ستان که شایین میران سرباز دلاوران است باور عدل سخی مقدار دیران در عدا
 سینه پر دلاان جنگو چون جنگ ترا فرود کردید و طلم مرغ بند یعنی حلقه های که کند اولیا
 دولت بهرام صفت هند بالهنگ بلند امگ که گشتان آسمان در خم فتر که
 خویش کشید کند طلان مار پچال شده سیه عفری چند پچال شده بود از سیران
 رنجی کند کل کلش فتح را دسته بند برق فاطف در برابر لکنت و در اواز
 سریع انگشت برق اندازان از تری خالت را بر طوفان باز کردید و عدل ایم
 و مدد طمطراق دامه در حجاب طبل در زیر حکیم زدن گرفت کرنا بیا یک
 بلند آوازه فتح کوشش که گشته فلک راستند پیرو شایان مژده قدوم نصرت بر مدد
 مخالفان بطریق قصه در کمال بویست خندانین نوبهار از صف طفر تا شیر و دلوله

در املی

در طایح چرخ اسیر افتاد و از نوک کاووم دکنشی گرنای رعد و مکیه کردید آسم شورید
 خم سوت ناله صوت در دماغ بلند ترک انجن هم شکست بخانی شعله افروز
 شد متع کین که شد وی میدان کل آتش بکوشش ز مردان جنگ نای
 نیمه و خوشتر گشت پیا زبس تر باران در آن کیه دار فی تر از تر شد متوار
 زبس کرد بر جان بشیر کذر لوگوی فی تره شد نیشکر بلاخیره در خمر کار که
 میدان کارزار چون عرصه استوار بر مخالفان سنگ قضا کردید و سانی دستگاه
 نبات قدم مانند ساعت قرار بران فرومایگان با کاروبست که آید هر چند
 ان سوت دینان بپایمردی سبرخی دجان سخی سیمان دول کوشش نموده و او
 سعی دادند که غاربان سواد قندهار از صفتی موم که جلالت که طومار محضر سهرت

اصحی سعادت باز مانند طمار باز کرده به امدار مشرف کار بود چو بامش میبرد

و داد گشتش و گشتش بشود داده از خورشید میتر میترند در پایان روز بدستاری

سرخه مایه ریست فتح آیت این شاه صاحب ولایت لک سر انجام کارش

روی بپایان اکام آورده و نیم نصرت بر شرفان سعادت نشان

بندای حضرت سلیمان نشان و میرق لعل سان نینزه جان نشان غازیان جان

فتن درین آغاز نهاد و کلین طغریه بشیم نوید نماید کلکل گشتن گرفت

و دلا نهال اقبال فتح هزار بالا میایدن در آمد و حقیقت معامله انکه در نماند

گرنی هنگامه بزم رزمگاه و احاطه تیغ آن ملک شای در حصار بند زلف

و خارج آنگاه دایره وارد در میان گرفته باطلی و ضرب کیم و شمیرا

مواقف

موافق اصول دست داشتند و ارتفاع ضرب الفتح تیغ که مفتاح کشور
 کشائی است به ضرب رست نقش کشاد این عظم بندادست بستند چون
 سرخه بهادران شیر ضلوعت به نیروی اداره سلطنت این حضرت کلو کران
 کشتگان کشته بعد لاجرم اسهان استیمن زمره مستیج ترانه الامان گردیدند
 بکشتی نای طوی کوچک و بزرگ انتقام مخالف که کردن خودم از سر کشت
 میزدند و بیکدم موسیقار اسازیم آوازی کو کردند و در ساعت بشت
 کشاد آن اشغال انداخته قبضه قبضه با سلطان معز که جهاد داده قلعه را تسلیم
 لشکر اسلام کردند و راجه بکر حیات هم در آن کرمی داخل قلعه شده بیکته
 جمع غنایم آن دار الحریست تفریق کارکنان کارگاه کرد و جایجا عاملان

نصب فرمود و در مقابلہ فتح ملکہ کردن من بہ جسر فاطمہ کو طغیان اثر برداشتہ
 بچو کہ ممکن بود حسن عین ابکتین در اوان با ہم ضم نموده و موافق حق
 و حسب تقسیم حق السعی این فتح عظیم کہ فرات المثل اہل سفت اقلیم گشتہ
 و بہر از طریق ارقوہ بفعل آمدہ عمل نمودہ یکیک بصدت و حواثر بقدر مرتبہ تسلیف
 اختیار بخشید و مجموع سادہ را بنویسد تصنیف مناسب و مرودہ دفع مراتب سرت
 افزای خاطر کردید القصہ چون را بعد از فراہم آوردن جمیع الٰہ خزانہ مرقومہ
 کہ از بدو جہان تا این زمان اندوختہ را بہای الٰہ سرزمین بعد فراہ خاطر
 فی الجملہ تحصیل نمود و پناہ بخشید ہم اکنون بطریق اجمال بر صفیہ الشاہ قلم گذارش
 رتق و ثبت یافت آنکہ آفرین صلد و دنیا بر امرای باقی اہل اردوی جہان

نور محمد

بوی فاضل آمد مجموعه آن جمعیت را که حاصل در بارگان در خارج نقل و تحمل
 آن خارج جمع می افتاد و خرج هفت کتور و فایز استیفای اگر و کوران
 نمی نمود محاسب هم با وجود بدستی دبیر خرج این در کمال بدست مجمل سرشته
 جمع و خرج آن بجز و قصور انصاف میداد بختی نه بوالا درگاه شاهجهان
 فرستاد و چون بنابرست به شرفت اینکار و در کار کار رسید
 بسوختن این فتح عظیم که بحسب صورت حسرت الملوک یافتند
 درینمغی نمونه فتوحات مستقبله را بی این صابهران حساب اقبال
 و عنوان نامه طغر و سلمه سوره فتح تبیین این حلقه دین پرور است
 و از آن افرین برود در جهان افرین خوانند و شکرانه نصرت و کرامت

سپاس بجایه یزدان جای آورده خزانه با بر کین شایسته اندامید که تاج و تاج

قرین بیکر دولت و اقبال خردی او به خردی رولیف هم اندر روز و روز سعادت

همین روز که فرخنده آثار و اقبال معارف حال دولت روز افزون دولتخانه سعاد

این صاحبقران شواله این دعا را رب روح الامین آمین بختی محمد الامین دالم

الوالمی صلیوات الرحمن علیه وعلیهم معین چون قلم مانی رقم بعد مقدمه دار عهد

سحریمتالی ارفح ایقلوه آسمان مثال برآمد اکنون اندیشه جادویش بران بر است که

اگر دستیری توفیق بای میمان بندگان سازی صورت فکر خیال باز و سحر کاری معنی

صورت پروردار اماردیکر بر سر کار آورده بوعده کریمه جلاله کلمه سرشته عطای سلسله

کرم و سببه به رب کشاد و دست و فاموده نموداری از صور صحنه تاج و تاج که بر صفحه

ال

انشا کار و دگرین بعبان بری پیکر معالجه که شوده سرشته کوکواره کی کار که دیاری

سجین بای کلک سخن گذار و خانه بانه نه کار سپار و دلاورم در خانه این عنوان

بعنوان جامهای مشک خواره شاهان را بخت و حال غمیرین می آید میروی

کمال قدرت سخن بسمه الحمد بعد با بجزار سخن عجز سخن اعجاز را نمایان داند نماید

بوصفش کنم ناخن فکری که که افتم افتم بیکر بلند جهان را ضرورت خیاره که از سایه اش

یکدانه لب خفته لبته از سر و دم طلسمی وجود و عدم قلمه کاره رفیع

منبع المکان که بر قلم کوه آسمان سکوی واقع است و ندانه پیشین شرق این بر دوی

متانت و دانه سکه در میخند و دور محکم و دعوی محکم دست نبات قدم اسکا منشی

یک حرف کلور کردان مبارات که در بهمان می بند و نشد رخت بند و دروازه اش

بدو و فرزین بند جاده راه کدر که شش پستان فیل زور را شاه
 کشیده کلید جاده از فتح الباب این غیرت سدایب الالباب درانه فکیده و کره
 کشی خرد از حل این عقده مالاخیل دندان امیدکنده دیده در لجه صبح بر اقباب
 در راه انتظار کشیده روی روز پس سواد سفیدی روشن میکند و ابروی محرابی
 دروازه اش چون جن ابروی مدخلان سرگرمی مفتوح است روی از سر نمی بندد و کس
 بعلت سفیدی شامیر در سواد اعظم این کتور سفیدی نمی تواند شد و اقباب است این خیال
 نیا رو نیست که یکی بر تیغ کوهش داشته باشد بقصد تشبیه بی دی عالمه یعنی تیغ سر کوه
 که درون شکو بر سر است که اقباب سیر تیغ بر تن لکنتان میکند از رنگ نارنگ
 و تندی راه کوه سهار قاف و قافش کدر نگاه طراز از آید میگوید سیر تیغ به تندی چون

سرتیغ بر در هر دو جو مور جوهر تیغ به تیغ برق کلگون تار میفش نمیار و گشت
 از بای میفش ملی هر چند بای بویه تند است بپای تیغ بای سخی کند است
 کوتاه می سخن چون خامه کوتاه خانه بلند است که بازبان درازی و از نفس اندوخته
 و بت فطرتان سخن را و الا همی اموضه باز بران سر است که سر رشته سخن در با
 بلند حصار و کوه کوتاه سازد و از دور دیگر در آمده به بنانه برداشت خنجر احتضار
 بنافه پردازی گفت کوی تازه بردار و ناچار این بار نیز محل این بار نموده در باره
 بیا و این کهن باره تاریخ طرز تازه بسنجان بلند آوازه اساس می افکند و بدست یاری
 اقتباس از معجز کلام تاری باعجاز ردای بیوت سخن و لاف این تاریخ نو که منجر به خنجر
 بلند و بی وضع می کند بر غم ننهد از مبداء تاریخ این دیر ویریز خنجران افزین که اطلاع

ما بهت یا این که بنده آسمان اساس اسال این گنبد و برین سال نهاده اند
 بلکه هنوز دواعی و جعبه بر سر سجوی سرشته ایجاد و ادعای عالم خایده بود که این عقد
 که بر سر حلقه سکه قدم بود بنابرین اگر مدعیان قدم عالم با وجه عدم دلیل میگویم
 بر سران ثبات قدم قدش مطلب لبر حد اثبات رسانند میرسد نشان همه برانهم
 هند که ردات انار راجه مای پستان و لغات ارباب حیرت میسرستانند
 باتفاق کلمه برانید که از بدو بنیاد این حصان آباد ما اکنون معالید حل و عقد ایست
 این ولایت و کلید است و کناد این اسکال الی از سر سنج اقتدار یک خانواده
 بدست این استیلا طبقه دیگر نیفاوده و مودید این معنی است آنچه از تواریخ ملوک این
 اقالیم مطور است که از سنه هجری که مبداء ملوک سلطان غیاث الدین تغلق است
 ۹۶۳

که انار

که آفتاب جهان تاب بر سر دوری و شتر تی بیت و شتر نیک انشری بنی عظیم
 دولت اکبری سعادت سعاد اگر سایه بر تو بر ایوان کیوان ناسر بنر بوستان هندوستان
 افکند و همای همایون فال هوا، جاه و جلالتش چون سپهر سعادت اقبال سایه شایسته
 استقلال قاف تا قاف این اقلیم را فرو گرفت بچاه و دو نوبت و اوقو محاربه
 دوی الاقدار سر گذشت این دلاهار گردیده و چون صورت مراد مراده جد و همکار
 پرتو افکن گشته ناچار از سران کار در گذشته اند از جمله اجله ملوک و مصلی سلطان فرود
 با کمال خلوت و فوعدت دالت و در کار بی درازنجا و محاصره این باره
 پر دخت و چون کاری هست ناچار بکلمات را به خسته لوی مرتبت
 و از امرای دولتمند همایون اکبری امیر الامراء صوبه بنگاله حسین قلنجیان ترکمان

که بجان جهان محبت بود در ایام حساب صوبگی پنجا بدست نهادی باشکوه
 کارا ط آن کوه سراسر گردان مقصد به تمام رسید و بیشترت آن مهم بیابان گزیده
 اگر چه در اول و ملائکه نبوده تعجب از قبول امثال این معال و منت بهونه حیرت افزا ساز
 میزند و لیکن انگاه که خرد با خفا آید و یا یقین نظر دیر تدبیرت به سر کار برادر که برآمد
 بر امری دشوار در رسد و را در روز کاری است و هر کاری مستطیر ظهور کار گذاری بهای چون
 مقدمت این اینجا رود کرد تا هر وقت به سرانگشت به سیر فایق حساب و آن اتفاق
 گیر گزینش یعنی حضرت عرش آشیان که به مکتب رائق و فایق قضا مضایح
 نسبت دشت هر عده سر در کمی را مانند سرشته اختیار و در کار در سر پنجه افتد و در دست
 مطلقاً دست قدرت بر تحلیل این معای مشکل نیافت با آنکه از آغاز

ادامید

روز نیک اختر و بهر روزی آن حضرت که در حقیقت تاریخ تولد طغر مغنی و دیروز
 با انجام کار هیچ اردکنشی بمعارضه لشکر آسمان عرض کنی و عارضش در المثل
 حور شد اس عارض اقبال افروخته سر استلال تیغ خست که بخود سرگون نکند و
 تا آفتاب دولتش چون دولت بطلع گیتی افروز را بر تو اندوزی آموخت
 بر تو اقبالش بر بکنای نفعی هیچ اشکال نیافت که آن عقد به پای حق
 و دوست آباد گشت این شرافت آری هیچ کاری بجهان بکند و از
 خورش آسمان را بکشت سید زلی هجری در یا مفیض خیر و الجود تم تم

بسم الله الرحمن الرحيم

چون که ردائی حکمت خفرت بروردگار جل بر آنه الوقت که صفحه مستی را
نقش درستی نشسته بعد و حقیقت منقح عالم صورت صورت نه لبته حکم صواب بر مصلحت
عالم و تقلم امور در الحافظه آدم بر این امری دشوار و سرانجام هر کاری دور کار را
بدرآمد روزگاری باز نگذاشته و حل بر عقد و محبت برای صحت رایی در کرد که
تا خیر نگاه داشته لا محاله چون وقت انکار در آید جمال آن اشکال بر سرفروختن است
و چون آن مظهر نیز عظم یعنی ظهور بر تو نور چشم بر عالم وجود افکند صورت بندی آن
کار دشوار در مراتب ایضای آرای جهان آرایش بر وجه حسن حلوه خرمایی نماید

بالحکم

بالجمله حال شاید بحال العبد از تقدیم این مقدمه در آینه بدن گمانی تفصل بین رکن جلوه
الکشف نام منیاید که چون حضرت مجتبی علیه السلام در کتب و کتب و کتب و کتب
و تفویض مقایسه ای مشکله اعمال عالم را بعد از کار کرداری دبیر دوله ای که خود بی
تدبیر صواب ترین حضرت صاحبقران ثانی تفویض نموده بودند لاجرم این حضرت که
مفاتیح صل و عقد امور اینکا خانه را مانند سرشته اختیار هیچ اکت در مرتبه قهار
دشمنه عقد و شوارکت دفتح را باز بدستوری دستور تقدیر لبرجه کارکنای صورت
کشتیش دادند جام و بیاره بکره کارکنای اولیای دولت قاهره همدقا
حقیقت متعسر انجام افتاد و بنا بر آنکه امر حکمت از دست و حکمت اسرار جلی از خفا
بطون بجلوه گاه ظهور آمد هر لقمه تجلی او از خفا جلی در حق این خلیفه الحق بدین اسلام

کشور اسلام بر اهل کافرینان کرامت شریف ظاهر اند بر تو اهل می آید در نیلا
 از آنجا که تو طایفه ساری کفایت معاد بر دزد و اقبال ازل آورده این بر آورده بر تربیت
 حضرت پروردگار است بمسامع علیه استادگان بای تخت سلیمان حضرت خلیفه
 رسید که سوختل میر راجه با سو که بملکن عنایت این حضرت بر طریقه رسید
 مکن جانشین بر ریافته بود شور انگیزی شور بختی از نور دیده که دی سیر سرس از خیم
 خیل خیال فاسد استوب خیر کردیده و به بر ستار در درگاه بر تیره از نورش از این خام
 جویش طغیان سودا بر بونیش دماغ رسانیده ازین رو به بیکرمی عواداری ادبار
 سر پیوسته که بیان نارس کس بر آورده و ازین راه به اراد حکیم خویش کس
 دست تعدی بر حد بر کنات حضرت حیات کما بحکم مضمون حکمت مستحق

که مکن

که هم اکنون در مقدمه این عنوان فتح بایان بیان دقت بر زبان خامه تحریر داده
 بمقتضای نثار کمالی است که سواد کمال العین به حدیث ملکوتش
 مرده نمیشد ایشان میرسایند و نشین و خاطر نشان دل الهام قمری ایشان
 که نظام سلسله است و هیچ قتیقه از وقایق خودیقت طراری ناض اندیشه
 اعجاز پیشه انجیخت بر به حصول نمی یوندد و حقیقت سرانجام هیچ مهمی از بهام تا
 با بهنام تدبیر این مظهر الوار اقدار تقدیر عقل پذیر گردد و قبول معنی تحقیق میکنند
 لازم بقصد آنکه اکنون خاطر اقدس باز بر سر جلوه خود گشائی آید و کارهای درست
 بهنگام انجیخت یکباره رخ کارهای کارگاه نماید این شغل خطیر نیز ناسرزد
 این خلف الصدق ابوالایا خود در لایحه نامه ساری جوهر شریف قضایا اثر

و کارنامه پر دوازدهم بهر قدر قدرت این حضرت صورت این قضیه هم جوهرش
 پر دخت گردد و چون حضرت خلقت مرتبت و پیشرفت این معامله
 بر سر استقام آمده در سر انجام این مهم کوشش تمام فرمودند از بنده ای از موده کار و روزگار
 سرگذشته جان سپار راجه بکر بهیت را که نهال و نشان تربیت جمایا
 بود بسرفزاری اختیار اختصاص بخشیدند و تقویض این امر نوز یاب سرمایه
 سعادت گردانیده تا اینجاست یکم شهر یور ماه سنه سیزده جهایگیری
 بمطابق شهر کرمات بهر شعبان المعظم سنه هجری بسرداری راجه فوج
 موج اذریای لشکر طوفان اثر بر گرفته به تشریف حضرت و الاسرار
 باوج عالم با لارسانیدند و راجه اقبال انار که مکر کارهای بزرگ را که به بهتر و دلا
 همتش

حمد و سپاس

خرد می شود و سردارانه سر کرده بود و بتارک در سر انجام معامله فتح جام و بهاره
 به نیروی اقبال حضرت جهانیا از آویزه بلند آوارک آسمان را حلقه کوش
 کشیده هر اولی طلعه نماید الهی یعنی مقصد طیش اقبال حضرت کیتی بنای از
 صوبه بکرت بدان صوبه ای گردید چون خبر نبرد اول این قضای مترل
 بوجیل گشته عل رسید مانند پای ثبات خویش از جافته پیش از آنکه
 صدمه بیل خیل اقبال بان سرحد بد بخرد و صولت صیت راجه بکرمیت جا
 حقه انوشته مانند بخت برکنته خویش از سرحد برکنته از نواحی نمان نیز زد
 چون خبر براه بلند اختر رسانید که آن بد که سر حقه کفته بهمان با خود را بعلوم
 که از کمال متانت میان موطن نمیدارم ان سرزمین بفرسایده

در بنای حصّ کفین چهار کجیت در حال با سنگ استیصال او تجوید رنگ نموده
 آرام را بر حفظ ام کرد سپیده چون شعله آتش سردی آن مردود کسرس نهاده
 خود را بپای آن دیرین بنا رسانید و از روی مراعات لوازم هم خیاخته
 راه سرداری است بر سر سواری بکار یورش بر دهنه در باره نبات قدم
 پای بر جدی رسانید که قلمو بان استواری را که بهمانست چهار کوسان
 دشوار گذار چند باره باره دیگر کرد و اگر آن کشیده و انجومی جنگل سر مایه باز
 سر مایه استحکام آن معقل گردیده بغیر است بدست آورد و واقعه ایله تیغ آوار
 غارتیان سر گذشت مفصل تن از آن سر کتان کشت و کردی انجوه از آن چو
 کوفتگان باز مانت پالنگ کوفتاری بر کردن گرفتند و ناموس سر کشته اینر

کدرت

گذشته تن بدستگیری داده کردن باسیری نهادند سورجل را بهری غزلت
 سیرت اختری از راه رفته دیوار کوتاه خف و از نموده بهتری رویای بدالبوار ادا بار
 یعنی خلعت آباد و ممری که راجه با سو در آن موضع هکس تحصاری استواری نهاد
 سیر تو نام مانی حبیب مکانی بنور پور موسوم گردیده بود دای گردیده چون انفقور
 بنور پور رسید پیش از رسیدن راجه با وجه کمال نفق کوتاه نظری بنظر سائنی بنشین
 درگاه رجه کزیده دانست که در پشت حوصله آن مقام کنجای اوق مرکیه
 ناله و قلوه توقف صد منیم موجه سیلاب تیغ عا که برق ثبات است
 ناچار مانند دل از دست رفته خود از دست رفته از عدم سر مایه ثبات قدم
 غم توقف را موقوف گردانید و نیم شب سر خود گرفته یک پاسدیر برده

خود را بر حصار چنار ساینده در قلعه اسرار که در ستواری جنگل و سرشته جبال البرز
 مثال مانند کوه قاف نمود و در غایت حصار که دید و هنوز نقش از پیش
 در آن سرزمین در نشین نیده بود که راجه اقبال مند چون اندازه رسا و سنگ
 بلند خود را بای حصار ساینده چهار بوی دوره آنرا با کوه کوه شکر و حلقه
 حلقه ملان کوه پیکر مانند دایره آن کوستان در گرفت و سه روز بهار
 در پیشرو کار کوشش و کوشش کار نامه یورش بر طاق بلند آسمان شهر نهادند
 و در آن زبردستی رستم و ستانرا افشا شدند و باین معنی آن است و بنا
 سخت کوشش به پشت گرمی و اسواری حصار و پامردی و سرخی در موه که کارزار بر
 می ناموس بای حکم نموده بنام قسم بجا بردند سیوم روز راجه بهر از و بهر است

مظهر در سحر

مطلب است همت کار طلبکار گدازی در آورده روز بصره میجا آورد پیر تو بنیر عظم
 یعنی اقبال شاه خوشنود جاه آسمان جلال هر است قلل افروخته سر اقدار افروخته
 بیکدقته با مجموعه بنادران سوزان افروخته راه قلعه برداشتند و بعد بن جلد به
 باریست کلید فتح الباب نادیده است اختصار بدست بنیاد بدست آوردند
 و لولای شور بر فراز نگه آسمان عروج آن باره که برار ناره از بروج فلکی در
 پیش بود و از در جاست رفعت آسمان یکقدم بای کم نیآورده ده بل صد به
 تقوی می نمود بر افراشتند سورجل مطرود با معدودی حبس از زن حصار بند
 عار و راجتیا رنوده میرت زده کشکاک و در کار احوال در کشکاک اقبال
 خویش گشت چون نظر بدیر میامیر کار در کار خود با گشت نمود با وجود عدم مایه دوست

دریافت با خود صورت اینمندی درست نمود که مقابل ذره با تیغ آفتاب نمود
 برای اویار با اقبال سعد الکبر بحریرة بختی بری و غرر اسب پاه روی نمری
 باز نمی ارد و از ترک مدارای میا مبدیه خارج شکت درست اثری صورت
 نمی بندد لاجرم پشت بهر که بیشتر داده بدست یاری بای گیر سر درستی از میان
 بدر برده و بعلت اوی اویار رو بقلعه که میگاه رجه چپ بود ساد، پاه اسب پاه
 کوهاده آورد رجه خلاص پسندد باره تو قب ان بدعت بخیل کمر شکت
 که بدخال ادا افتاده از سرش و انمی شد پسند نموده ان حوام بکلیه راه را براه
 سپرده فوجی از بیداران عساکر اقبال که بیدار دستگیری کردن او عثمان کرم
 لکامی سپرده بودند فوجی از راه باز گرد آمدند خود بخودان پردخت انوال قلو اسرار

بود

چون غم در سینه بر عدد و ندی و قلمو گیری بسته بر تو قابل حضرت علی علیه السلام
 اهتمام قلمو کنی بر سر صحیح رسد نور پور مدوارا فکند و در عرض اندک
 مدتی بی آنکه کار بطول کشد و بشود دایه نمایان نموده کار فتح آن قلمو محال گشاد
 بر کش را که بصورت چون کشش کاف می استیلا بر کوه قاف شکوه نموده
 و در معنی کار نامه تصویر حقیقت دشواری روزگار افتاده صورت پیش داد
 میوز در قلمو نور پور اسرار استقرار نهاده قرآن بران واد که میزاده قلاع
 خیمه باره و نهای دینه گزیده و نور حوالی که هر یک از باره از باره معطلانه
 آسمان در دشواری کش این آینه گزیده کم فرضی وقت را در صند
 بکشد در آرد ازین رو غفلت روزگار و اوقیه جورا قلمو جوئی شمرده باد

تمام در باره ایستام فتح آن حصار و لاقام که مانند کوه خاک سه یوشن تا محب کوه
 و ربع مکتوفش از کثر آلات استثنای از سر از راجی کره کارگاه و کدنا بدو سپردا
 کار سازی محاصره پر خست و در ایام قبل هر روز از صبح تا شام بهادران عساکر اسلام
 در پیش رفت کار یوشن شتاب و گرمی از آب و آتش و سرعت سپهر از باد شمس
 دوام گرفته بر سران حصین حصانت پناه که در مصوبت راه از شیب و فرازی رای
 عالم آب و نشان میداد رفته عیار تیره وجود آن خاک اران را بیا دفنا
 بر میدادند و بر سر آفتاب شامیال تین بر و نشا میباران فلک گیر نصرت بیکر بومی اودا
 طغرائی مانند شفق زریں بال آفتابین و فضلی رفودر شتابان با باز شوق
 شکاران باره سرور از همانا پر باز کرده پر داری بخوند و آن سست دینان سحر دل

مانند مرغ نیم بسیل در باب مفاصل آن فضای بهرم نباتات قدم در زنده دست
 بازون آموختند و گاهی که مایه از دست پائی ارضاء بند برآمده با محکم نموده چهره نهنگی
 می افروختند بجای گالیش دستبرد سری چشمتند الفقه چون دلاوران گذار تهور
 نمایان بکار برده در غرضه کار نایز کاری را مکن روزگار نمودند وصفه میدان کار
 نشان کرده تیغ و سنا را آب در یک دیگ دلو اند و در او کار بر میرود تیغ بماند
 یعنی تیغ سهیل جوهر افتاب اقبال حضرت سلیمان مکان آن عظیم دیو بند بنام نهنگی
 این حضرت که در معنی مانند اسم اعظم مفتاح است دکتا دسله نظام عالم صورت
 کنش این یافت راجه بعد از فتح این قلعه برورد دستبرد اقبال این حضرت که بر سر
 خلافت چهارموی هفت کشور است نشان در بر نشین نگین حضرت اطلال است

جمع

جمیع قلاع السرخسین را بدست آورده و دست تعرف سور جل و کماستگان الی عمل را
 از جنگ اعیان انولایت گوناگاه کرده و عهد حل و عهد علمداری الملک را بکارگذاری
 اولیا، دولت این بادشاه صاحب ولایت باندیت و مجمل کار سور جل است
 و انفاقت دشمن بد عاقبت و فامت عاقبت یکم بخرامی کارش نندازد
 کشید و گشته بماند حیات ناقص از در و کدورت طبیعت پر گردید و در عرض
 اندک مایه مدته از او بیاورد مواد و اغراض نفی سلطنت امراض جسم در انفاکم
 سبب اندیش در خط اول بر آورد و با هم بسوی تاثیر حق ناشی است مکلف نیست
 دستوزان سالار و روزگار رفته بگوارد مرک تلخ و کار عمرش بماند و سبب برستان
 فنا بجز در ملمات در کار او کرده در غار کلاه عدم مخمور ابدانخت چون کهن سفید

عمرش که مانند نشتی خاشاک لکد خور و امواج بلا و لطمه پر در دلجی غنای
 طوفان فتاد و سوری معلم قضا از نورش کرد آب تلخی عیش و کشتن طلالت نیاهی
 یافته راهی بند رسواد اعظم اقلیمم کردید راجه جنبنا از فنا مطلق اد فرایع خاطر یافته بکا
 خود تهنید شده بخاطر رسانید که از هر راه که رود بدست از دستهای خاطر راجه بکار
 باز نماند کردن طریقت تسلیم نهاده بای از خلفه سلسله اطاعت بیرون نگذازد و در
 اشتهار بر و اندیشه الیمز دود امیر که متضمن انواع تحلیف و تهدید بود از راجه باور رسید
 که ارسال مکی اموال سورجل را پس بر تیر این قضا منزل نماید اد چون صورت اقبال
 که خود در قبول این معنی تصور نمود ناچار سر خود را بهر دست گرفته در پیشگاه
 ازین غنایم حجاب راجه غنیمت شمرده و از راه کمال دنیا فکری اموال آن

برهان

مینال را از کف و غنچه و جنب فرستادم نقد باج کلی داد خواه خواجه عظیم در بزرگ
 و راجه خدادند پرست دست از باز در نشسته مجموع غنائیم آن دار الحرب را
 که دولیت سراپ عاتق و زکی و چهارده پنج خیر فیست از انجمله بودیت بمقتدا
 بودا درگاه شاه بلند اقبال با بر سال درشت و خود بلا توقف کجاست کلاه متوجه
 شده فتح آن حصار بند محال کین ملک محلی از صحت آن اجمال در خانه اینگون
 اقبال بیان رقم و حاتم که در این خواهد گشت پیش نهاد منشن اعلان پیدا کرد و یهند
 و با قید آرام اساس محاصره آن مایه را یکباره استحکام داده و پری پیشت اسباز
 دشوار کرد و اگر چه راجه در التزام لوازم خویش کیش سخت کوشش با این معنی بخانه
 دینی که در ویم بنیاد آن گنوا بود واقع است از عاظم معایده نمود و است چنانچه

از افغانی سواد عظم کشور هند محواره در جاده نامها و اول دیولان سلسله توانا فل آن
 بیره در زمان ناپسند چون سلسله از یکدیگر گسسته سر رشته تیری بر میان
 ز نار بند در پیوه رده بپیرای آن ضلالت گده پیوسته زمار است بهیم پیوسته و لیکن
 چون خداوند شناسی را در پایه جدانشناختی میدانست لاجرم بقصد معالم دین خود را
 در بانی ادای مسکن گیش قبله گاه خویش فرمود و فتح خانه معبود خود را بجبهت
 مخدوم و جبهت نموده جهت قبله احاطت خداوند و گاه خویش حسنت بالملک چون
 راجه بعد از مرگ سوز محل بروج و قلاع مکتوره دیگر یاربعت را بر اتمام این مهم و لا
 انتمی فرموده در باره تمینه الاست فتح المصار بندی که عبارت از ملک شایسته
 سامان طرازی را بر سر جلو و چو کمانی آورد و در کارهای کجاکرداری رجوع نمود شعل کارهای

سیم

به تیغ شعله آمیخته فرموده بچالاهای سرکوب بر وجه حواله نمود دست را بکار فرماید
 و سلاح را بکار گیری در آورده و غم در دست را قلمه گیری و جرم رسا را پاسداری فرمود
 موج فوج را از سر گذشتن امومت و لیری را دلدادان و دلیران را جان شنیدن
 بیاد آورد هر کارگشای مانند یکان میرایی که ری گفت حدنگ بل خوش از
 جان در گذشت گمان بسوق فتح انوش کشیده برکت و زخم خمیازه کشیداش
 کین سرگشته سرگرد علم مرز نیزه بالا میالیدن در آمد کل سیر در گلشن فتح و ظفر کل کشفتن
 گرفت نیزه بهر نوازی قدرت کردستان عهده سر ماری برگردان گرفت سیر دل در
 نظر چشم آن گواه نظران دخت گمان کین تو ز باد جو خاز بدوش و در کشتن
 دلیران را بقتضه قفس گرفت بدوق سنگ چشم نظر بر صندوق سینه بر کینه دندان است

نوپ درباره کار سازی فتح بدلتونی و جان فتنه در آمد کند سرشته کار و آزادی
 دست او را به ملک بعد و بندگی کین کشود رزه از بهلولی پرولان و کیش
 حدت تر از جنگ که حرکت یک نف بهر کین مخالفان که حاره راهت او کار و بوند
 چون کل عید برگ از جین برکنج جین افزوده عرصه میدان در خود نمای هزار جارج کار و بوند
 بر کین نمود خنیشان عظام مورطها بر سایر عا کر طفر تا نیر بخش کردن نقابان شکر
 اسلام بنبر و کویهای سلاست سر کرده سر بختما که از پای کوه شده بود یکا و کا و
 کوک متین سر از نا و کاه زمین بر آورد و واجه چون آتش سر گرم سر انجام مهم مهم شده
 یور شهابی رستمه روی کار نامه فتح کرد و بهادران در سر کرد اینکار رای و بسبب
 میتر دست برد دست اردشسان بجم و زبردست عرب بودند کوتاهی سر رشته

زیاده سری

زاده سری سخن مردی که تیغ افتاب از نیام گویان کوه سر سبز تیغ کوه از انجوهی
 بر خنده راجه پوتان و کناره هندوان کوه تیغ سیکو دید بر برکت نام سرکت را که دست
 شمشیر غرا کردن نرزه بودند بدستوری دستور قضا میتر عروج دوم به تیغ سیاه
 قلم از روز نامه عطیه حیات سر میزد زبس سر فدا دار گران مالگران زمین
 کشتن تراناسمان زمختر و لیران دران دشت کین سر کا بود بر مغر کونی زنی
 ملاحره در اقرب روز که یوم الفتح امین صمکنده بجهت غاویان ساوید فریدونق در پست
 درجات شهادت در رعایت و قیقه از دقایق کشتن و کشتن بای کم نیا وردند دور
 میدان سعادت جلالت تمام کار بریده آنچه در حوصله امکان شجاعت خانمی گرفت
 سجا آوردند و چندنی زخمهای نمایان برداشتند و اندک مایه مردم لولای سهاره

برادرانشند و چنانچه با همگ برادر و منظران سعادت شهادت حق سعی نمودند
 اسودگان مشهد مدیان در اهتمام همراهی همت یکان میگوشتند تا چندگاه دستگاه
 یکی کار بر مخالفان فراج کردید و ارکان را بر سر بخت کردند و کار جان در تن آن تنزه
 سیمان و کار و بر طاعتی با سجون رسید باری چون سوء المزاج شکست از جگر
 علاج در گذشت و ضعف پنهان نالود تمومندان تو گشت داشتند که معالجه مرض
 مهلک و منحصر در دفع مواد عناد و برکت دل علاج است و افع شورا
 سم نافع مدافع خمر تر یاق الکبر این حضرت یعنی این فاروق اعظم محکم عدالت
 لاجرم موافق دستور العمل حکایت بدید و ادای استشفاء بردخته به شکم قلع و دفع
 در الهای سلا بر خفته نشود و داران قضای آسمان بدار النجات امان نشاء قند

باری عز

بار ای چون بنزدی غلام قبل الخیرت یعنی سوره الفتح مصحف حضرت که
 دعای سنجی تنیج سرمایه زور سرخه اندر در اس لال سوادای بند رفیع و ظفر است
 آن سرکش گانرا که بعین ممکن ناموس سرکش بر زمین است کرده بود زنگ داشت
 روداده و میرکت نام سرگوار این یکانه نام ادر سرکه کارزار که مانند خورشید
 حصار تعویذ مبارزی و کنگره کلید فتح اباب کارمای دور انکار است
 مفتاح این ستم دشوار سنگت بدست راجه افاضل برشت افتاد و لاجرم محو
 غنایم آن دار الحرب و خرابی این کنج نه را که مانند شمار اختر از کنجایش حوصله
 میسرس قنایس و اقلیدس دهم برون بود با کلید فتح تسلیم فوج از غار یال سنگر
 اسلام نموده بوالایه سر بر اعلی در ستاده چون مژده فتح اولیای دولت

طغر قزین حضرت صاحبقران ثانی بجز حضرت میا رسید راجه بکر بهیت را که از
 جودگان استحضرت بود مورد حسن و تحسین بادشاهانه را بنوارش و نشان
 و افزین نمایان کرد اندید و بحکم شارت طغر مغاره نشادایانه را بنوارش بپایان
 نوشتند و از راه شک کلداری و برودخت احوال مسکین خواند؛ برودختند و چو تمام
 بادشاهانه کنار که میرکت کنارش کارنامه موهبات حضرت ظل الهی اعانه جهانگیری
 آید کوش ماه نامی نموده و از چهره برداری تصویر فراموشیگر کاره حلقه در کوش
 و تصویر کشیده از برودخت سیاه قلم احوال باز برودخت اکنون بران شربت برودخت
 سری کوشی کوه عمان اختیار از دست انداده اختصار بکت و در باب توصیف
 سر حلقه از حصانت آن باده آسمان شمار و درخت کوسار قاف و قارن از عهد و فای

و عده برآید و ببارگ کاری سحتمان آید و نقش تازه بر آب زند و تنه‌های کنگره
 بر تنه کوه و صحت صهار کنگره در درمیدار و تاریخ بنیاد این کهن باره بیکاره
 سخن باریک نه و قلو کنگره که کنگره اش دندان کشیده دندانهای پهن است
 بر دراز کوه بر سر هزار است که تیغ کوه قاف قلو اش سرکش تر از سرکش کنگره است
 و شنه خارها را اینا مثل تند و تیز شهاب بر روی آسمان بلند و دیده در برق تیغ
 این تیغ تیغ تندید بر سر تیغ خوشه کشیده به پیش فک کوه اندوه پر کوه را
 کای کوه عمو قلو اش سر کوبون کنگره در ترش حون نقطه در نون تیغ بدیش
 مجز کنگره و پیکر بلام در پایی تیغش و پیکر سال اگر در خم و صیف تیغ دوم
 را بر تن تیغ خامه تابان آید اگر زبان کوفه است نامش انکم ماکرانی کوش

و سکنی زبان بسکی انچه بار می آید بفرم میارو فای و عده بر سر توصیف ظاهره سخن میگویم
 زهی چهار چرخه پناه که دفع سگ آفت فوت دستکش از آن بلند تر است که هر
 سجده جویشد کند و در سر زلف شرافت کاشن نمیکند که بقول کورنش آسمان سرفروان
 بانی توام این چرخ اعظم به دیوارش بقدر است حکم رسانده سوار بر آینه
 فلک راجع ابر بود و تاج دست انداز خیال راجع اندازه که دست بدامن تو صفی خاک
 رهش رسانده اسگ رسای عشق اندیشه را کدام یار که بقرب سواداری بگردان
 قریب حبش کرد و پرغم حضور هنوز وجود عالم از سواد اعظم است ایجا و قدم نهاد بود که
 این توام قدم بازل تا کشم راده بود هنوز بیا دکنه کردن کردن میگذرد بود که
 این دیر دیرین سال کس بجای قدم افتاده بود به عشیه برانته هندوستان که بهر دراز

تصویر بجای

تصویر بجان تازه یعنی کهن داستان پشینیان و صمد بنان کوکب خبار
 پاستانند از تاریخ بنای این قلعه که جزئی ازین کسی بران آگاهی ندارد و اگر که مانند
 رنج سکون سر برنج شیر اویای دولت روز افزون و هواداران آیند و نشانه
 همانون در آمده سر رشته است و تا و این طلسم آباد از سلسله بسلسله دیگر انتقال پذیرند
 و تصویرش در این ضمیر هیچ سریری در نیامده همانا که فتح الباقی است
 و لا اله الا الله و هو الله و حل این عقده نادره کثرت بیرون از دوازه
 جاده سازی هندو و میثاق آری برانبات استانت این مطلب بران
 که از آن روز سعادت افزون که عنقای بلند استگ سواد اقبال یعنی میر عظم
 دولت حضرت عرش است با به پرتو گیتی شاه فائق این اقلیم را که بر

کن این صفای افاتی و موزدنان صالیف القی چهار سبقت کنور این
 ربون گرفته اند و گرفت تا انجام کار که مانند شکار زمین یال خورشید چرخ
 گوید استقامت و دلاهرت زیر انجام هیچ مهمی از تمام نه گشت که به اعجاز
 که گشتایش بخود سر زینت زینت لیکن چون مقتضای دواعی و ضابطه باطل
 هر گشتی که در مقدمه این عنوان خاتمه تحریر مستعد تقریر و نه کار سخن این فکر کردن
 نظر در کرده وقت افتاده بود با آنکه مکرر سیلاب افواج عا کر طوفان
 حضرت بام و درین نمودار و حق خضر را به تیغ موج چون تیغه آفتاب فرد گرفت
 فضا نمیر تخیلش که بقویض بخشیمان تقدیر سر رشته قبض و بطا بیطامو که در و کار
 بقیض اقتدار در آورده بود دست بر لب دشت ادا نیافت هیچ کاری

نه گشتان

و بجهان نگر دوازده جوبش آسمانرا کشانید و چهری در آرایش
 سستی صد و اندکی ماهجری که ششبان سواد اعظم هندوستان را بیاض
 صبح صادق اسلام فرو گرفت تا امروز که از شوشه ایمان به نیروی نیرنگ
 جهان افروز اولیای دولت این بادشاه دوست نواز عدو سوز مانند
 جهانگیری سرور کشور غمروز حکم فروغ روزید بفرسته بود صورت ^{بینمغفلت} بر آمدن
 در آینه سعی هیچ کار لیلی صورت نه نسبت چنانچه در آوار و روجه آواز نام آوران
 و هلی تعلیم شرفان کارخانه احوال اخبار روزگار و اطلاع ستونهای روزنامه
 و سیاه و فایر لیدرهای رقم ثبت پذیرفته که از ابتدای ^{غناش} سلسله ^{سلطان} جاری
 الدین توغلق بر تختگاه عرش نشین شد و هلی که کرسی وقاعده کسور هندوستان ^{ست}

کتمن استوار و تکیه استیلا یافته تا اکنون دور و ایره این خط پنجاه و دو مرتبه
مرکز محیط محاصره سلاطین دوی الاقدار و امرای والا قدر عالم بقدر کشته
و پوشنی پاره شمس این اشغال آباد دست بند سگال هیچ را فیض نداده کردن
بکشد کشاد هیچ کردن سر بلند نهاده از جلد ملوک طغیانند و سلطان ضرور کار
کشور و زان قدیم این اقلیم در عدد و بندی و جهان کشائی با تیار سپاه
اختصاص خاص است و آب اینک بنجر این قلع و قمع و نهضت پذیرفته بودای فکیر
این ولایت لاسم آب بر افراشته با سپاهی ران سنگ و تکیه برسد آن گنگره
نیز رفته رمانی و راز در پای این باره حصان طرز زل زشته و گوسن
استاد کی تمام نمود سخن کوتاه و عرض منی متداول که کار محاصره بلوک شد و در

پیران

به پیرامن مقصد نرسید با چار دامن اران کار در چید و بر مراد خود فیروز
 نشسته ملاقات را به فیروزی شمرده بازگشت را بحساب غنیمت کرده بازگشت
 و اران وقت باز تا هنگامیکه اجلش فرا رسید و وفات فیروز را بچ جلش
 کردید پوسته بر وفات نصرت اظهار تحسّر و اسف منید و از امرای عالم مقدار ^{حسن}
 قلعینان سرکان که به طایفه همان محامل بود در آغاز کار بقول فیض حضرت ^ع سران
 صاحب صوبه با اقتدار در آنکس شجاع بود در آخر امر امیر الامراء در ایالت ^{نشد} بمکالمه
 داد و افغان را که در آن صوبه سرگردانی ^{نشد} کرده و گردن عصیان چون لوای ^{لغیان}
 برافراشته بود در انشای کیر و دار و سنگر سرچشمه افتد از غموده سرفتنه کریان ^{کرد}
 اهل فساد را که چون مصدر باغی رسد ادا اشتقاق افعال شور و شر بود بوالا ^{نشد} پایا

اکبر بادشاه هفت کوزه فرستاد و در ایام صوبه دکن ولایت پنجاب فوجی کران
 اینک نسخ این حصا حصانیت میسر نموده متحابه محاصره پرداخت و ملزنام
 بعد از آنکه روز کاری عمر و سرو کار کرده پای ثبات افشرد چون دید که دست
 بر نساوان نیافت و مطلب رو نداد با چار کاری نساخته پی را بر مطلب تقصیر
 ساخت سیوی نسخ طفر نام کلنگه

بسم الله الرحمن الرحيم

چون حضرت خبث مکانی براه نمونی سوابق اللف علی و امور کاری سعاد
 از بی عوارچه شبنم و قوصه و الا فرموده بود و مذکر سال سرکش ارباب نفع و فساد را
 قبر زاپای در آورده گردشتان در دومان کفر و عناد را خاک نشاند و بنیاد

بر نمان

پرستان انشی نهاد خاک سار را بیا و صدمه سطوت از بیخ و بن برافکنده اسما
 ضلالت آباد و صکده مارا بایستایند ازین رو پوخته به استغفار نمایند اسمای ^{فلما}
 بعالم دین تبیین و اعلای اعلام شرع حضرت خاتم النبیین پیش نظر داشته بواجب ^{حدود}
 اجتهاد و در صدد کاه جهاد می افراشتند و بمعاصرت توفیق بر دایه ^{نهیست}
 بر شرف کار ملک و ملت و سرگردان امور دین و دولت کاشته کار ^{مات}
 تنبع بیدار بیدار بر سر کار میداشتند چند انداز باری شنبه شعله تاثر ^{خبر}
 سر سبز بوستان هندوستان مانند گلشن شربوبیت غم اساعت اساعت اوقات ^{یک}
 پذیرفت و از کل جهانگیری صبت صورتش کسانک ملت اجدی تبارکی بلند ^{است}
 یافته گلشن چارچین اصول دین چون گل محمدی گلشن شکفت لاجرم رواج چار ^{بار}

از کمان اسلام تبر و جبهه تمام تمام آن نایم مقام نایب خدای بر لوح بر کرمی سلطه
 دلی افروزی می افروزد و در آتش عروس دولت نیشا لکی رای کتی آرای
 آنروز در لحظه بر یکدیگر بر سر ملوه خود نمایی بود و بنا برین مقدم چون بسز و هم
 از روزگار دولت جانان آثار آنحضرت مطابق سینه اتانجی بجزرت ای
 فیاء در ایات نصرت ایات سلیمه اقبال و لال و جاده و جلالت بر عرصه دارالکلیات
 کشته با پیچ اعظم طغفر سکر از افق خط انشور سعادت سودا کبر و اقبال اقبال
 پر تو طمع بر سر کنه در السلطه احد ابا و افکنده صاحب کتی صاحب آن موطن
 راحت را مشرق نور عدل و احسان و مورد آثار امن و امان گردانیده بر سر
 چار صد انزین آسمان نشان را با وج فلک شهنشیر رسانیده و در آن دلا کو

سرزادان

سرفرازان خدمت پناه سریر و الا و خاطر نشان استادگان ^{اعلیٰ} انجمن حضور
 کردید که سورجل پسر راجه با سوار سربازی و تیره روی کار عیان میرو که
 سراز خط فرمان بری کشیده و از کبر و پیشه ادبار مرکز مدار پر کار مری و
 دایره محبت کشتی کشته یعنی پای از حد کلیم خوشتر از پیش نهاد سرود
 بر حد پرنیات پنج بار و الا جرم حضرت خست مکانی که با هم نام زبانی از
 نسیم غنچه اقبال حضرت جهانبانی یعنی قیصر فتح را ما است تمام نموده بودند که
 جاه و طلال آنحضرت از مهر غنایات از می و میدم شربسم در دو و بتلقین آسیا
 از ابتدای موسم بهار و در تاب و بدست قون این خداوند اقبال روز افزون یعنی
 سرخجام بهام جام و باره که دلیل شکوئی تمام سالهای سلطنت اند چون دستمال

فرمود بودند که غفر بکشش جهان بایشش کشتن کل کامرانی بشکن در به آید
 این راه استقبال سوار جل برشته اقبال و تسخیر لطم آباد محال کشت و قتل و کشته
 طرفی از حسانت آن باره آسمان بنیان در خاتم این عنوان اقبال بابا
 به بیان وقت لغوان اختصار بر بیان خام کار نام خواهد داد و بسکارتی
 قضا تا شیر و کار کتای تعالید پیر شاه قدر تا پید تعویض افتاد حضرت
 مکانی بقدرش در پی پیشرفت این هم والاشده کار فرمای عمت اعلا
 بر سر اشام کار و سوار انجام عساکر لغرت آثار آورد و در اوج بر با جمیت که بر شد
 نهال اقبال بر آورده بر بیت روزه دست قدرت حضرت پروردگار بود
 بجهت سر کردن انبهار و شول و سرداری افواج منصوره سر بلند پای اختصار شسته سر آرد

ایمان یافت

اینک یافت دیر و دوازدهم شهر بوریا سال مذکور از تاریخ جهان گری
 غره شعبان المعظم سنه ۱۰۲۰ هجرت بشرف خاص خصت نوریا سجا شد
 از صوبه کوان بدالغوب شنافت و چون خبر هفت حدود فابره بآن مفسور
 از لنگه نواحی آن سرزمین مخیم عساکر طغفرین و مفر سب اوق نصرت این کرد
 قدم را و داع نموده فرار را بخیر یاد نمود و داعیه فرار را یا جابت پیش آمده با
 بازگشت را مرجع گفت و پشت معرکه سیر داده روی براه کریر آورده از
 پنجاب بازگشت و از روی بخیر و راه بقواری سر از فرمان بردار میکن
 دوست از خوشین داری باز داشته همان اختیار یاره کوه نور دریا
 باز گذشته از لواحی یلمکان نیز در گذشت و قلع معرکه در دشوار کوهستان

وانبوی جصل بدان مثل منزند روی النجا آورده حصار بی شد و چون برآ
 اخلاص نیا به باخبار نهیان کار آگاه کاهی یافت که آن خد فسرست نفاق این
 و در طوعه معرکه موطن درین زمین دران آنسر زین است تحصین زمین کرده از
 عنوان خبر گریز آن فتنه انگیز خال یک خیزی و بهر دست زده بشکون ظفر
 فزونی گرفت و در میان گرمی بایده یاران سیاه کینه خواه جلور نیز راه عصمت
 سر کرده از دنبال آن اودار مال لبتاب غم دست و سیمت سباده دیان ^{لش}
 عنان را سیلاب اسارتین فرساکردانیده خود را بپای آن حصار نیت و در ^{دایره}
 آن ششده نایده کشاد یعنی چهار حد آن اشکال آباد را چون چار دیوار آن ^{مستان}
 در میان گرفته بروز احاطه دیران آهین قبا اساس است حکام محاصره آهین ^{بگردان}

ومانند کایه

و باندک پایه مدتی به نیروی اقبال حضرت جهانبانی قلعو بان دشواری بانی
 تمام کشتایش گرانده و در نیمه نفس تیغ شعله امیغ گشته گروهی انبوه
 زنجیر کفر قاری گردیدند و سوار چهل را چون پای تکیه از جای رفته سر بر داشته
 یا بنی چند خوشترفته راه فرار پیش گرفت و با قلعو نور پور که راجه باسودر
 و همیری بنام مامی حضرت جهانگیری اساس نهاده بود هیچ جا تجویر العکاف ^{عنان}
 نهموده و با آنکه در مرحله بغیراری محل استقرار انگنده بود در آنهار بند قرار
 تجویز داد و هنوز راجه طفر اندوز را سرانجام قلعو موبار پر داخته اندیشه لغات آن
 تیره سرانجام بدما قبت را بر حد غم رسانیده بود که آنسوخته حزن از ^{برق} ^{در} ^{صحنه} ^{نظم} ^{نظم} ^{نظم}
 شمشیر صاعقه تاثیر بهادران عدو بند فکرم چون نر نزل سپر اسب ز بادیه

بیابان از تاب سهندی نرگزه بیانی بقا و ثبات میرایه حیات
 فراتر مدونا چار با کمال تغیر و بال و برانندگی احوال از نهایت روز گشتند
 شب سبک کرده از حصار بند نور پور بالهست آید و قلعو اسرار که در شوم حال
 راجه خبا و اشع آید با حکم نموده قدم شبانته پیغمبر ده راجه جم اقبال که
 مقصد کیستی اقبال آن دیو خوی اهرمن خصال بود فتح قلعو نور پور مدکور را
 از فروغ این مطلق است و است از سران در گذشت و شرف کار نسیم انصار که
 بنابر تقضای بخت فرصت روزگار در برین فرصت و وقت بود و نوبت دیگر باز آمد
 و همدان گرمی بکار فرمای رای صوابی چون باد صدمه سیلاب آتش افروز
 شناسان تیر پای سر صدمه بپای بادی عجلت کوبیده خود را بپای قلعو اسرار رسانند

والفاظ

و المراف انحصار زفت آثار را هرگز را با بت افند در غوده به تفنید تمام
 تمام دوره آثار بپای مودی پرکار احاطه دایره وارد میان رفت و بدست
 قیاسات هندسی کرد و آن محبط برآمده اندیشه فلک سماعی آسمان نور در
 جریبجوی مداخل و مخارج آن باره کردن تبار کاشت و قیاس از دقایق و
 ندیر فرو گذاشته نوازم خرم اختلاط مرعشت القصیه چون اقلیدز پیش
 باسط لایب بیه نظر از تقاطع درجه بروج انحصار کردن عروج گرفته رصدا
 بایست و مهندسی قیاس متعین سرعت اندیش پرکار اندازه دور دایره
 برآورده قیاس اوج و خفیف کنگره و نماگر نیز نموده عقدهای دقیقه راه کشود
 راه سرداری و شرط کار گذار نیست در سر سوار بر کفار قبل از داخه ماسه روز

بسواری عوالتی آفتاب کوه نشین آسمان نشان از شعل بر کنار پوشش ط
 کدشت و چارم روزان جمن حصانت معیر مددکاری اقبال کار کشای شاه
 کیتی نشان آفاق کبر لسانش ندیر گشت و درین مرتبه زیاده از هزار نفر غنچه
 شمشیر التبار و قلم تیغ آبدار عاربان جان سنان قایم مقام فایض الروح گردید
 نقبه البقیع آن خون گزاف کمان را که از بیم جان دست بند دادند گمشد
 دستگیری نموده از گشتن بازمانید و سوار جملی از جنبه شکست هشت
 هزار را بر خود شکست صد دیدار از آنجا که پیشین میهای او بارست از روی کار
 کج پیشینهای کار با خود دست نمود و از طرح نشست کار از نقش شکست نشین را
 در خاطر درست و پیش از آنکه معامله جنگی شود چون شیر زره بتا بز و بر

از باب

از تاب آتش کن بهادران شعله شمشیرهای فرار با خود قرار داده بر
 زنده راه قلع و حصار پیش گرفت و التماس کوب اقبال نیاورده بدلاالت اباد
 و راه نمونی تدبیرهای دوزخ کار نیاه بسایه دیوار کوتاه او آورد و راجه
 استیصال سوخت و غریق جمعیت خسران مال با خاطر جمع و فراغ مال برانجام
 ملک و مال برداشته بمصلحت دیدستشار مومن یعنی هر کس که مل فتن فرارده
 و او که چندی لغات قبایل به بهادران در خبر با خبر دارد و یکباره ساختن بارگاه
 آنکه زمین که هر یک در وقت آسمانی و در بنیت نمود از حصار بندگشتانی است
 جلوه گاه نمایش فتح گرداند لاجرم کوچ در کوچ متوجه قلع و نور پور گردیده ظاهر
 ملک است که راه بسایه لشکر خوشید از خون بالین دشمنان بهجوم سپاه عت

فرو گرفت و باندک فرصتی غسان کشتی فایده نخب که در به وقت چمن را بدقبال
 پیشین شش مو که دولت افتاده راه نمایی مدد کار مضامین کارهای دور نما
 دلیل کار لبان روزگار است سرانجام بهات آماده و راه کشتاد کار کشتاد
 دشت چنانچه آن هم بابانی پامردی سبی خود پایان رسید و بی کشتی
 کوشش نشویش از پیشرفت چون کلید فتح آن حصار بند که در معنی نایب
 مقالید فتح الباری سبایر قلع انولایت بود بدست راجه اخلاص اقبال پر
 افتاد و بیدرنگ است که تسخیر حصون استلزام حالی ذنبه و مار و بد و سودا و راه
 نموده روزی چند روز کار و سرکار محامره کرده و باره سودای این مهم بایه
 ثبات قدم را کار فرموده شود تسخیر است آورد و جایگزین با اعمال انولایت متعلق

بریندای

بر بندگی درگاه سلیمان پناه بصوابید عباداران و بوابکده خرد و دین
 و تدبیر خشیان سوکب خرم و احتیاط این بخش نمود و از جمع جمیع خرابین^{تشیق}
 آن بار با جمیع تمام تمیل نموده نسبت تعاقب سو جمل را به بعد بق و خیرم
 و در دفتر اشغای غرم بقوم خرم ثبت نمود بحسب اتفاق و این اثنا خبر رسید
 ماموستکه بد اختر را که از دست لغا اول حور سو جمل را در پیش منغور کنا
 کا دخول الحول کشیده بود چون از دالو بلبی همواره در انتظار ظهور الواعی^{کار}
 بود در عرض این اثنا شورش زبانه را صفت خلیش دالت از تیره رو سخن
 دست را می خود و رادی عیان پویه راه کعبان فرا پیش گرفته به کینه^{نظر}
 چند صانت چهار کوه را پیش نظر پیشین مانده داشته پراگندگی نظام سرشته^{بروز}

مایه جیست خاطر لغو آمار و ماده لشکری و ششمار شمرده بر سر او کرمی
 افروز هنگام اجتماع شده اند چون این خبر و حشت اثر سمیع را بر رسید
 از کاکلیله های مبتدیان به جنگ پیش از صلح انشراح است مطلقا از جانرف کافر
 از جمله نوازرم واجب الداء افرایض فوری القضا شمرده عنان اراده بصوب
 کوه منطف ساخت و در باکای شتاب از انشراح است برده بمورد رسیدن
 بان قلع و سر حد فضای ابای حصار را منیرا عساکر طغران نموده با فضل نام
 نوای اقبال در ساخت قبل از اخراج و القوا بکس از کس طرفه کرمی طیار
 به نام سدا سکندر بر راه آمد لشکر طغران شده و در حینک مع مکوشل مانند
 خاک سپاداری کرده تا از انقباض انشراح منسوبه به انشراح بر سپاده شعله

افروزی

افروزی فروجیده این راه راه فتح این فرزند بند برقلو کشایان
 میدود بود و این رو کثرت قوت شمعان بهر از جبر بقیل در انبه فعل و
 نمود تو بای سخن راجه مدتی تنهادی سرگرم کار محاصره شده در عرض این ایام
 که کار قبل الحول کشید و باره بوتر کار از سر حد توان امکان کنشش ^{نشد}
 در گذر ایند و چنانچه شرط سرداری و الایر منه قلو گیری است و او دلاور
 و دیری داده و پای آلوالاحصار چندان پای ثبات افسرد کار از پیش
 قلع را بروردست و ضرب است برست آورد این فتح عظیم را که علاوه ^{فنیما}
 پیشینه بود پیشتر نبرهای آینده شمرد و سکون بر آمد قنوت مستحله گرفته ^{این}
 بسمله سوره الفتح طفرایب ^{الاجا} صحیفه فریدی خواند و از طلاات ^{مصحف}

اقبال طال خربت پیش آمد احوال گرفت زیت قلم و قلمیاد وجود
 سو جبل مطر و درامندار اوده فتح عظیم قلم و کلمه بر بولتصمیم است افتضار
 از آنجا که همواره مایهات آسمانی و توفیقات یزدانی آفرین روزگار است
 آثار اصحاب سلیم السلوٰۃ صاحبقرانی است کارساری اقبال خداوند همه جا در وقت
 کار فرمای کار دلداران این دولت که به یاری و مقدم الحبش اولیای دولت
 افزون افتاده مقدمات هر کار پیدا آمده میدارد و میرنج پردازی اعمال
 فنون ندید و در دسترس آسمان شمشیر خارا این وجود ناقص اعطی و در بنحو دراز
 در آمده و آن خا سر از راه کند ارشاد کار برخواست سر حلقه تفصیل این احوال
 بلکه چون سایه خداوند کار یعنی خدیو روزگار پر تو خوشید نظر از آن بدست گرفت

و مدد تو به از دبار دشت هماره روزگار نیز از آن گذشته اقبال برگشته سنگ
 نام ملک و مالش در معرض فنا و زوال افتاد و بدست درازی زمانه واقع بود
 تا طاول روزگار فاقه طلب دشمنش باریجه ادبار گشته دستش از هر کوه کوه
 و هجوم خیل ادبار راه کشاد کارش از همه طرف مسدود گردید و با وجود
 کوه کوه محن و بیات انواع اندوه راه بدو برده و دستبرداران نفس
 دست بر ویافت و اقسام الالم و الوان امراض کوناگون از شش صحت
 هجوم آورده چارصد بخت کشور اندامش را فرو گرفت و توده خیل خلع
 قوی و فوج فوج با جوش شش شست بر صحت و صفیایه ندرت تنزل
 و باین همه نسون ادبار از پیش سر اقبال از نابینا روزگار کن تو را بود

نیکن ولی بآن تیره نگر بام بدروز بر سر دلسوزی آمده بمقتضای معلومت

وقت مطلع حالش در آن در که جان منفی از میان بیرون بروی لاجرم می

روح بی قیوسش از در دستان شکسته قفشش آن چنان شکن از او دریا

و چون خبر بر ابرام بلند اختر رسید که آن بدنها و اتفاق منتهی از سیم هم رس

زبان شمشیر صاعقه با اثر غاربان کشور کیمیا شیرین ارمضاء بالنازه

آتش سحر برد و از سیم لغای تیر تار آن و دل بیت جناب یک جهنم سپرد

را به چناب باز خواست تا آنجاست که سحر چهل نوحه او را را طاعت این ساینده بود

و عید و تخذیر و تهدید باز یافت جمیع آن جمعیت و اموال نمودن یکی را که ^{۱۳}بیا

زنجیر فلست و در دست سحر عیادت و ترکی از آن جمله نمود بود الا درگاه

ارسال داشت

ارسال شدت القصه چون راجع بکراجیت دیگر باره زبردستباری کو
 جاه و جلال این دست پرورده تربیت حضرت ذوالجلال کو کمال
 سرماکتبی افروزی و پایه سرازیری داد بنبروی سرداری موکب برقیست
 رعیت تمازگی و بدیه دولت به پله عالمگیری و درجه بند آوارگی رسانید
 باز دیگر در باب تهیه آلات فکوکشائی و باره کبری سحر پردازی را بهر
 طرزی مساعدت فی دربار به اهتمام کار با لمار حارق عادت و شمر جلالت
 بر سر جلوه بنیضائی آورد و بنا بر آنکه پیشرفت کار خبثت و فساد در
 از پای خلوه کائوره که مخیم مسکرا اقبال اثر لود ما بهر حد حصار کونله از هیچ جا
 مایه داد و حساب بکینه سوادان کلمه آباء را بهیض اولاد ما بهر لوی و لا

و به استقلال تمام تمام دوره آن سنگین حصار را با فوج لشکر و نیروی حسن
تدبیر و روز و رچون بکنن خانه انشتن بسیار گرفت و هنوز پای رست
در ساختن اقامت می کردم آنرا لم شد بخشیان عظام را به بخش نمودن ^{طهار} مود
از مود و کار فرمایان هر کار را کار گذاری فرموده کوه بر آن خارا شستن
و سنگ را شستن فرمودن سرگرم شغل نقب زنی و بنیاد مسا با ای افکنی شد
با تمام تمام کار خویش فراپشت گشتند و عمل و فعلی هر کوی و جایی بر اعمال
خود رفته و دنبال مترو و معالجه رفتند و باز در کارهای بسیارمان طراری کار
گذران دولت و سرکاری کار فرمایان اقبال کل آن شغال یکسانا بخود
سر از پشت گشت یعنی سر نقب و با دهنه کوههای سلامت که از پایان کوه سب

سر شده

مر شده بود قریب سیاهی صحرای سید و حواله ماکه از خاک و خاکشاک آمده
 بودند هزار باره از باره افلاک گذشت و چون ایام تبه پوشش رسید
 در روز کار و درآمد روز را رفت با تم ماه تمام شام شکانه ^{سیاه}
 از طیفین گرم بود و شخصان در بارگاه خود و تقابل کرم مواجهه متقابل کردند
 با چادر و پاره سرابی و تبر و دای نمایان می نمودند و با وجود آنکه هر روز
 تن از آن گروه تدبیر نیز احکام تیره روز را که حجاب آسپاسه سر از هوای ^{تقلع}
 سرای حیات خالی شده بود چنانچه عثمان از آب شربت تیغ شعله آبیغ لبریز
 میکرد و قطعاً و بان تیر و دلت شمشیر خون خور آن چون زوفاکان ^{سپهر}
 از حرمان پیکر خنجر خونریز پوسته اسباب تیر میکردند و لیکن الف ^{تصا}

مانند مرغ لبلب و این دست و پا زدن نهاده حرکت بدو می بجای می آورند
در آن عرصه گاه قیامت اکثر مملکتان کار فرما نشان کارگر ز بس تنج و نوبت
مرد آمده ترین را سر از خون بدو آمده ز خون خود میر کرده همانا
تبریزین تپی کرده بین جانها با جمله مجاهدان لشکر اسلام که از کال طعن و
و نابود مملکت سلیم ارواح را از جوابان اسلام آسان میگرفتند ادا
حق پویش را از خبر امکان کوشش فرستادند و چند اندوخته از غاریان
جانب پار که در شیرفت کار بجان و دلاکار و زار نمود و در صف میدان شجاع
نشان سعادت را به نقش که رحم که مهر محض شهادت و دلاوری از نیت
داده و دعوی خلافت را اثبات نموده و چندی الصبق نیت را دایه حق

مدعای

مدعی نبات قدم را بر حد نبوت رسانند و در آخر کار چون نیروی اقبال
 کار گذار این خدیو روزگار کرد و در شان این قدرت و مایه پرور حضرت
 پروردگار است کار خود کرده سرشته مراد بدست خدیو اجتهاد و اولاد
 بنامیری همت نامیدان نهاده و امن مطلوب بدست امید انقاد و دستیار
 حدیسی کار کلب و مل شاید بطلب و کنار و بر آرزو نهاد و میسر شد اندر سائی
 کوشش تعالی رخسار شایسته فتح الباری باشد چه مقصود از حجاب
 رونمود و حقیقت کار گشته باز ماندگان و سرانند از تیغ پیکار را دست کار
 زده
 پای نبات در عرصه استقرار برجا ماند ما چار و دست استنفاع بدانان آسمان
 به تسلیم علیه قلوب و سطوح است بهادران لشکر اسلام آمان یافتند و سپهر مسما

در وادایان غمر و مرج زده از راه در خواہ عفو بد را انخلاص یافت
 شناسند و چون راجہ اقبال مند گھاگشتای ہمت بلند دست بر بست و آن
 حصار بند کلمہ پیوندا یافت ہمدان کریم ظفر نام الفتح عرب نام اباسر کرم
 رستم را بر یک نطنز و دعای اجابت اثر بوالاد رکاہ بادشاہ نعت کشید و
 خود با امرای و الا قدر عالیشان در ہمان سماعت سعاد نشان کریم
 التفاق تعدیر مورد اختیار حکمت نشان اعطی لایطراف تائب نصیر بود و مقام
 درون حصار اعلیٰ الطاع بر تو لعال بر آب خیال انبال و موکاب و دست گداز
 سیر تا سیران حصار را کہ مجموعہ غراب آبا روکار نام بحجاب رخ کار بود
 مجموعہ حقائق کلمہ انرا بعنوان جزوی بنظر و فائق مکر در آور و جمیع خزان
 متفرق

و دغابن و پیرنیه آن کنبینه را که از قدیم بار فراهم آورده آن ملک بود و کز
 دست بچانه بلکه نگاه آشنایی بدان بر نخورده با جمع از ارباب طاعت و سبک
 سعادت بوالا پای سپهر اعلیٰ از سید داشت و به پادشاه من انجام آن شایسته
 خدمت سر فراری با وج سپهر امتیاز برافراشت فعلیه کاکره کار
 نهایت مسانیت اساس مسانیت بر کوه نهاده در پیر کبیر کبیر حرم
 بساط بربری فرو خنده و از کمال حصانیت حصار حصانیت بر کوه
 کوه سارکنده همانا بد قدرت آفرید کار آفریده در کوه باده صوت شمال
 صوبه پنجاب بر بار قلع کوهستانی رفعت نام اساس یافت که از انعام افتاد
 پایه و الا با وج فلک اعظم رسانیده و کمر سیوغرث که بر فست که سی سیده و

علو نشان رفیع مکان بر کرسی نشاندیده دستوری بروج و سرفراز
 عروج از درجات مرتبیت بلند و اندیشه ساینده کفایم چیزی باقی
 و در فحمت ساحت از مساحت عام خاک آب همه حساب فاضل میر آید و
 به بخش راه گذار از پیش از سجده خم روزگار و نظر عقل و فقه مآب از درج
 بالا تر بنماید و نمود شکوشت از علمت نشان کرد و در میزان خرد خرد
 صد بله عظیم نمری آید بر این همه بند که ملک بجمع طراز نشان چهره ای شایان
 باستان هست در باره مبتدا و بنیاد این دنیا بعد از آگاهی اهل تقدیم زمانی گویا
 میدهند و مورد امان این کرده که جامه کار نام بر دازان رنگ آینه سیاه
 آثار جاهای هندوستان است خود را از املح احوال این کهن و بیکر بیکانه ننموده

خویش را

خوشن را بنام نامی این غیر نیابت سر نهادند و هیچ انبیا علیهم السلام
 اتفاق معنی و بیان بر اینند که از مرد و عالم تا اکنون که به استیلا و اولیای ^{این}
 دولت روز افزون داخل انمولامیت داخل مملکت محرومشده ^{مستند}
 ارباب حکومت آن در السالت مستوی نشده متعاقباً قتل و کشتار ^{کشتار}
 آن اشغال آباد از دست تسلط سلسله التیام بسرنجه تصرف هیچ یک از ^{سلطان}
 وی نشان نغیاوه اگر چه تبعاً و پیشت حکم تجویز حاکم عقل و شکرین سلطان ^{خرد}
 امثال این امور حسرت افراز و بقوع امکان نمی گذارد و علی الحال بر تو
 اقبال ایران بیفکنده دیرانه رقم قبول بر محضر شهادت نمیشد ^{نظر} و لیکن چون
 نفوق و نگاه تدبیر با اثر مطامع صفایج نارنج سروری یعنی صافی کانه آید

پیوند ایام دولت اکبری بازگشت نموده ملاحظه کند که ادبیای دولت لطیف

قرین العاجق قران با وجود قدرت بالادست سر رشته تسخیر این حصا

حصانت بمصبر بر بنجه لغز و اقتدار بنا آورده اند مضمون الامور مرموز

نما و جملها پیش نظر غریب نگه داشته بی مایل با دعای این امر و روزگار ^{بسیار}

نیماید و موی این معنی است آنچه از روز نام روزگار فرمان روایان ^{الک}

و بی نیست دفتر تصدیق عمل در آن دیوان گده تو بنی اخبار شده وقع

ضع و کتب آن کشیده اند که از تاریخ نهجی مبداء استبدادی سلطان ^{بنیاد}

الدین قلیق بر تختگاه و بی این مرکز دایره اشکال اینجا و دورتر به محیط تقریب ^ف

محاصره و جوره بکمال احاطه ملوک فرعی الاقتدار در آمده و مطلقا فیضه ^{نیلند}

تسخیر آن

تسخیر این نیافته از جمله تصرف اندوزان قدیم این افیم گشت نمایی
 شهرستان شهرت بود همواره خیال استیصال سیداران این سرزمین
 تسخیر این مسلم آباد پیش نهاد محبت نیست آئین نموده متهاد ساخت محام
 با استقرار تمام فراتبات قدم داده سرور سیر این کار نهاد و چون برآمدند
 و دامن مقصد بدست گشت شش نفیض و اچار ملذات راجه را دست آفرین
 بهمانه باز گشت گردانیده باز گردید حسین قلیخان نرکان کرار امرای
 دولت عظیم ابری و غلظت ثنایان مثل او کمتر نشان میدهند با وجود
 مکر کارهای بزرگ اسرارانه سر کرده بود چنانچه بجلدوی ارسال سر داد
 و افغان که در دراز ملک بکماله سر بر گشتی بر آورده بود به پایه ایالت انگلشور

پیشاور و خطاب پنجابی سرفراز نشسته در ایام صوبه داری پنجاب بی
مدید به نیروی لشکر قیامت اشتر و روز و سر پنج سیر شور و آشوب و
در عرصات آن مقام بر پا گم بایه کوشش نهایت سرحد امکان
والکار بی پایان رسیدیم تمام بلیسم در حین الرحیم سر و سر هر گاه
چون بغرضندگی اقبال درآمد سیر دهم سال بهایون فال از روزگار
آمار دولت و زرافرون جهان گیری درآمد وعده برآمد فتوحات
کار گذار نیست که در کرده وقت بود از عهده وفای وعده و سیر
در آن ایام خسته آثار فرخنده فرجام روزگار هر روزه نبوی نوروز غش
اندوز گشته کتاوه چنی صبحگاه امید فرخنده رنج بامداد امید طراوت

و هر گاه

و بر شیبی برو سیفیدی مشرق مهر چرخ کل آفتاب خنده چهر کل کل شکفته
 با قدر لیل القدر انبساط حیدر مطلع بدر در پذیرفت و سر سبز گلزار جاوید
 بهار آمل و امانی یعنی عهد سعادت بهد دولت بهایون در ومان ^{حقیق}ان
 سرشار نوسخداقبال کشته تنگفتن همین چین کل کارانی از سر رفت
 و در آن خسته زمان که سر زین عیش نمان خط کجوات از سر نوانواران
 لوائی و الاروش فلک علی کشته دارالملک احد آباد که واسطه الوعدا
 کشور لباطمین است بوساطت ازین قدوم بهایون ^{شکفتن} شکرستان
 چین و عربین شده بود بمسامع جاوید و جلجل و موافق دولت و اقبال
 بار یافتگان در بار ملک تبار رسید که سو جل بر راجه با سو که بمیان بیت

حضرت خلافت مرتبت در ساحت زمیدار عظیم مقام پذیرد و به
 در نیو لاله راه کوتاه نظری سر بر آورده از روی زیاده هری هوای سر
 در سر دارد و از انجا که پیش منجای اود بارست نظری پیش ما افکنده^{بعلقه}
 تدبیرهای دورکاری ملاحظه نمودم دور اندیشه رایی سپهر خیال
 دست دراز بر حدیثات پنجاب بسنجا و اندیشه طبعان اثر دارد و لایم
 حضرت جنت مکه که بر بنبروی نماید است آسمانی هوزده^{اعلی} همیشه
 بر اطفای مایه ارباب کعبه و لغزان مصروف سفیر مودند تا دیر آن اودا
 مال را بکار اندازد اقبال خوش شیداه آسمان طلال لغوی غمخورد و بنا بر آن
 بدستارت توفیق از دانی پخته عنان توبه والا بخت خرمستان شرک

و طبعیان

و طبعان معکوف می نمودند که کشار این عقده محال کشاد یعنی
 گانده که از شمعام بهما اکنون بدرامی آن نوسن خزون دست
 شحال هیچ را فی نذاده و از بدنبال و حال هوای آن باده ^{شغال} قابل
 صورت تسخیر صاحب بی کلمه نگارشی مقابل برای خرد پیر
 حضرت بر حسرت عطار و پیر رنوع فرمود با وجود اندک بازی
 انور از فتح را با پداخته و بدین ابام از سر انجام مهم جام و بهارها
 اقبال و راحت استقلال افراخته بودند دیگر باره بی نفس برداشت
 نهنگ لنگر صورت بگرد و بهر مساکر طفر اثر برداشتند را به بکراجت
 برآورده و بنیب و پرورده نعمت نهایت آنحضرت بود دیگر روز بشود

کارهای بزرگ و شریف و شکر نموده و هم درین نزدیکی سرانجام مقابله نمود
خام و بهار به سردار و سپاهیان رسیده بنا بر سبب جنود قاهره سردار از
امین ساختن راجه با کمال تشنگی و نیاز و آزار و شرم شهر بود ماه سال
جهان گیری موافق غره شهر عظمی شهر شهبان شده از موبه کرات
بدان صفت نمود و هنوز به نزدیکی آن سرحد رسیده خبر رسید که آن
مخدول مجبور و مصلح از انقاع را با طیف سیکه دل نا حبه نوای پیرواری گم
فرار فرار و با نوای شهبان هیچ غمان باره او باز نشان نیافت و در
برزین نیز در سر ثبات قدم نداده بانداز تخص و رقو و موک و لذر
با رملق و بنگاه میدان آن سرحد بود شافت و لجم کوچ و کوچ

مرحله های

مرحله پایی و او پی نواقب آن بدعا قبت شده خود را بپای قلم رسانید چنانچه
 آن حصار را که بپار دیوار کونسا ر محاط بود و از انبوهی جنگل و شوار گذار
 نظر وقت مکرر آن کار نمی شد محاصره نمود و در عرض اندک روز کاری آنکه
 بطول کشید چهره شاد فتح در آینه تیغ طفر جلوه گرفت و در آن عرض یاز
 از مقتصدین پی سپردند و جمعی کثیر اسیر گردیدند تیره رای مغمور
 از صدمه صولت بهادران و سلطوت سر پنجه شیر مردان روگردان شده
 روی التجا بقلمه نور پور که در موضع دسیری آباد که راجه با سو بود آلوده
 حصاری شد و راجه سرانجام امور قلع و معرکه را گذاردی عساکر اقبال از
 گذاشته میدیدند آنکس نیز آن حصن حصانت مصیر نمود و چون آنجا را

آنکای یافت که سو جل از بسکه عرصه قامت چن ساحت راحت بزد
 کرد و در مقام نور پور ارم گرفت و از انجا بر بخاری پاشته پمان پا
 منویش گرفت و از کمال فست سگاه بقواری راه قلو امرا که در تنگنای
 کوهسار سرد راه چنا واقع است همچو دانه پیش گرفت با چار بکرم رجا
 نواز مخرم و احیاء از سر فتح نور پور در گذشته نیجران باره مناست
 پمان را بمساعت فرمودت و دیگر بگذشت و از راه غمان
 غرمت بجانب مذکور منعطف ساخت و چون انوار ایات ا
 بسوادان ملکت آباد پر توان ساخت و از در راه کرد اگر و حصارا
 محاصره نموده بکار پردار مقابله برداشت و ماسته روز گواي نشن و صر

برکنار رفتن

برکنار پرورش افراشته در سیوم روز فیل به نیروی اقبال حضرت جهانبا
 آسانی تمام خاران مانع از راه فتح برداشت و درین مرتبه از خیل او
 آثار سورجل زیاده زیاده از برادرش سر نهادند و لطفه السف آن خون
 بوسید زنهار خواهی از تیغ بیداد قهرمان قهر آزادی امان یافت شد
 بندی و قید کمند کفریاری افتادند و سورجل مطرود با معدودی چند
 بطریق معهود قرار قرار داد راه قلو که خلیجانه راجه مذکور بود و از جا
 سر کرده و خیل او گردید و راجه بعد از استیصال آن برگشته اقبال خیل
 قلع آنگو سار پیشین و همت کار گذار نموده بار دیگر با تمام تمام سیر
 اسباب قلع گیری آمد و به اندک روز کاری که در میان کارزار رفت چاه

بکار فرمائی مایند بر سر کار آمدہ عثمان اختیار این شش مارہ سرکن
 یعنی حصون بارہ و بہاری نو دیور و سہ حوالی و پروندہ و سور کہ باقی
 دیوار برکت استوار است اساس مکن و دران باری لکرت مکن مایہ استغفار
 او سر مایہ ثبات و قرار کردہ زمین افتادہ سہر سنجہ شیر غاریان کشور
 کستر داد و مشکل کشای اقبال از بروج گردون عروج این شش مارہ
 در دشوار کشادگی از کمال متانت بنیاد و حریریت حصار بر باروی
 حصانت این نہ سقف پناہ کار کشادہ عقدہ سہر سنجہ استمال کشادہ
 از انصرام محالات حصون مفتوحہ و نصیب اعمال منسوبہ المال
 فراغ خاطر ملی بنافتنہ خبر یافت کہ مادہ ہوسکہ گوناہ نظر از کمال بی سعاد

و بد اختری

و بد اختری که کل بر اداری سو جل بود با ستمها حصار کوتله نشیت کم
 و قوی دل کشته هوای طبعان را در دماغ عیان راه داد و لاجرم ^{بمصلحت}
 بیدر پشتر بد سپرد و میر حرم علی المال کوتمال آن او بار مال را از آ
 فوری الا داشتند و همه آنرا نشل غیر محبت لقا و سبک خیز سر عبت ^{بکینه}
 جلوه برد و بر آه پشتر آورد و چون بظاهر کوتله رسید هنوز رسیده
 اطراف حصار را با حاطه فوج فوج لشکر افتند و را فرو گرفت و باندک
 مدتی بهر ای همت اقلیم کشای حضرت خلافت پناهی حصاری با
 دشواری که با حاطه محیط آب اساس حاکر رس مانده خاک آرا نشین
 جمیع بروج آن بر غلاف برهای آسمان السی افتاده با سانی تمام

بکمال شکر ایند القصه راجه بعد از فتح کوتل که از فروغ مطلب اعلی بود

اندیش استیصال کلی سورج و منجر حصار کاندره را بپایه غم حرم رسانید

که در آشنای این فرار داد مرده مرا آن تیره سر انجام بدینبار رسید

جما این تقارب رخسار شاد طفر رخاست و همان گرمی بازخواست

جمع بیات و اموال الحمران مال بهم جبهه از راجه چنان غوده بکلی آن

خواست که چارده بنجر غیل مست و دولیت سر عیال و تری لزان

جله بود باز یافت نموده بدرگاه راجه ارسال و مشت و توجیه تمام توجیه

بر تمام محاط نمود و نموده همت عالی بر استقامت بهان ملک و مایه اعمال

آن حوالی کاست و پس از پرداخت آن شغال در پی پیشرفت کار شده

باسامیر

با سایر عساکر منصوره چهره اقبال افروخته اعلام استقلال افراخت
 و بیدارک انکسوت قلمو کائره که با عمارت قدم بنیاد و استوار استقامت
 کوه سار سبز زیاده مری بر حصار چرخ چبری می افرازد و از نهایت شهر
 شهرت و علو درجه رفعت بی ثناری متعالیش بسین ساری تعریفی
 سازد و پشتمند و غم ساینده نمود و بسبب صحرای سبک سیاه برون
 کهن دیر رسیده و دره محبط کوه سار را بر اثر اعلام افکار و نصرت حیات
 انعام گردانید و چون ساحت مقام سرسبز سیاه بهرام انعام گردید
 هنوز جلوی استراحت بهتر راحت ندیده بل پای اتانست در آن
 آن کوهستان قرار سالیس و آرام نداده خود را بپای حصار رسانید

و کردار و آن و سوت آبا و علمت بنیاد را سنگ میان گرفته مهر اسرار
 رفعت بنیان مسعود میکان را بدست تعریف اعلا نام دادند و بداد
 زنی نوشتش شعله افروز آتش برکشین شده هنگام محاربه کرم نمود
 و ایران را بکار فرمائی دلاور سر کرم نوشتش ساخت و خدتنی را بنجاک
 معاطه سر کرم و روح اله و اهتمام سب و نقد و کعبه سلامت پرداخت و در
 ایندت که روز کار به تیره پیشرفت کار گذشت قصای پای چهار را از
 زار خالی نگذاشت چون هنگام کار آمد و پای مردی موافقت رو کرد
 با نیمان نهاد هر روز هنگام کردار از طریق کرم بازار کرده شمعان مانده
 کرا خالی سر کرم بازار و جان فشان شدند و غازیان با کمال سرفروزی ^{خان}

سبانی

و نیز تازی آمدند با هجمه بعد از چندی که مجاهدان میدان دین آنچه
 در حمله توان امکان کنجائی نداشت بجا آوردند و در ادای لوازم
 عدو بنزد قلعہ کبری داد و لا و ر و د لیری داده کار خود کردند و درین
 بکار کشائی اقبال افتاد و وقت کار گذار در نوبت آمد مدد کاری نمایند
 بر سر دستبازی رفته ساعت عیش چون شکبائی فضای حمله بر
 شک کرد و انید لاجرم دستگاه بفرار و یا شکبائی آن شکلفان بوقت
 گرانید بلیسم کلید قلعہ و درار الا مان سلامتی بز خویش کشودند و
 بعد از برآمدن یعنی کشت کشتل و سندر این اشغال آباد هم در
 کرم داخل قلعہ شده بر تاسر فضای انور بیالی سربای بویہ گردانید

و چه حقیقت العجیب را بنظر وقت مگردار و رو چون کار بر دست
 نگاه آگاهی برده بیایان رسانند در پی سرانجام مهام حصار است و
 بهین ماسان نصیب قلعه را پرداخت و مجموع اموال متصرفه القلعه را
 که در روی که در روی کار بوده با جمیع طایفه ساخت و در
 پیدا کردن تعالیم مودنه انجمنه که از آغاز بنیاد این دیر و دیرینه تاکنون
 چون لکون از نظر مکنان نهان بود کرده بهمت بر تفحص و تفسیر
 و نقل از در خزاین مدفونه رسیداران آن سرزمین که مانند کینایش
 این عقده و تشوادر در دست ظاهر گیری کوشش زنگار بر آورده بود
 بر داشت و طغفان نام این فتح بین را رفته رفته خام کا نام زنگار غوده با

آن کجافانه

آن پنج خانه که نقل احوال آن در کتب حوصله لوان نقل و تحویل نن کینمای
 و عید او بخانه عامه فرستاد و مجرای این خدمت شایان و فتح نمایان
 که قابلیت حصول بعض قبول نندگان حضرت خلافت مکان داشت
 در اقبال امان و سعادت پایان بر روی روزگار و پیش کشاد چو
 خبر و نمودن نصرت بموقف عرض انور یعنی پای تخت خدیو کشور
 رسید توجه عنایت حضرت جهانبانی بر و نمای شایان این فتح
 که هیچ یک از ملوک سفت اقلیم را دست نداده و صورت بندی پس
 این فیروز در آینه نصرت اندوزی هیچ کدام از سلاطین روی زمین
 چهره نمانی نهاده پایه استاز راجه از درجه سرفراز بر در گذارند

و در دقیقه از وقایع اعرار برداشت فرونگداشت ننموده
 مراتب و مناسبت او و اولیای دولت بهرام صبت لیوان صولت
 به بلده اصناف مضاعفه رسانیدند الحق چون راجه باعتبار صفای احوال
 ظهور ابراد بر سوغ عقیدت پیشین خدمت افزوده بود بواسطه
 استعداد موافقت اعراب و قابلیت همایی گویند اقبال حضرت خلافت
 مرتبت یافته این رونق هر جلوه مایه فساد و بی پرویی فقرت
 اسلام توفیق قلوب از کفر و قمع ملتان طغیان یافت و زنه مقابلید
 این لکن اسامی بنو سته خون قتل و سوار و در دست نبرد برادر
 اقلیدش قیاس زکار فرمود استعمال بوده و حل این عقده مالا با بمل
 تهنیت

اعلیٰ محمدر

نرطل عورده بنظر چاره ساری هندی خیال نمود و در محال نموده چنانچه
 روایت بر اوست که از عجایب اخبار راجه های هندوستان و غرض
 آثار باستان کماهی آگاهی دارند از سفاکیه معارف و اساس این
 دیرین را به انبای چرخ برین سده هم داده و بیدار حدوث این
 بنیاد را ماسلا و قدم توام افتاده ما اکنون که اولیای دولت و
 افزون بر ابالت این ولایت استیلا یافته آید این فروری روبر
 پنج طغیان در سرگشته و توفیق فتح آن هیچ کینه توری نیافته ابر
 از تاریخ سده صد و نهم هجری که طغیان نورایمان سواد اعظم ابن لطف
 را مطلع النوار امن و امان نموده ماسه هم هجری کیفیت احوال آن

واقع رقم و قلم خط ارباب پنج ارسلان نشت و کین از بار پنج نکور
 که سبدا استیلای سلطان تعلق است تا اکنون پنجاه و دو صاحب
 از ملوک و امرای ادلی الابدی و اتقاء محامره آن و الاحصاء نموده
 نوشتن سبالت و مشروط و چاید برضا از حقایق عادت بر آورند
 او را ک سعادت نشانی نموده اند از جمله ملوک سلطان فیروز روز
 پای این کو بهار را منیرالاقامت همت داشته بجا دو کبری سمر
 ساری را دست فرسائی بی اثری نموده با وجود قدرت بالاد
 دست بر شست آن لکتمکده یافت و در امرای عظیم النان جهانجا
 بر کمان که در عهد خدیو بنین و زمان حضرت عرش شهبان لهابت

دارالایمان

دارالابالت بمقامه سرازار یافت بهنگام صوبدار پنجاب نامی دواز
 در محاصره این حصا حصانت طراز فزون ساز غرم خرم و نریک پوز
 اهتمام تمام را بر سر حلقه فرمائی آورده ازین عقیدت کرده بکره نری
 نباورده آری هر کار سر زمین روزگار نیست موقوف طهور کامکارست
 تا عمده آن بسز نیاید از پرده غیب بر نیاید با بلیت جهان و پیر باد
 بشناه جهان جهان بباد اقبال نصرت افزین باد را صاحب قران
 ظفر فرین باد بسم الله الرحمن الرحیم

چون اقبال است فتح انت و ما بهی لولای نصرت والا کو لب سعاد
 حضرت خبث مکانی بنیر دهم سال فرخنده قال مارنج جهانگیری بصوت

کشور جرات ارتقا یافته بر تو نروال احلال الخطه عشرت نسیا و احمل باد
 راسیایه نشین طایر اقبال نمود و بمیان قدم برکت نروم و فرزند
 قدم اقدس سر افتخاران سمرین سعادت یمن پذیرد و فلک الطلسود
 دوران ایام خیر انجام خبر عتق عرض اعلی و پایه سمر بر والار سید که جل
 پسر راجه با بسود عایت صلاح روزگار خود نیکو نهاده سرفیاض و آورده
 و رفته الماعت از ربطه القبا و کشیده باند از دست دست دراز
 قدم جرات از حد اندازد خود فراتر نهاده ناطق پر نجات سنجاب
 راه عصیان بپای ملی کرده لاجرم حضرت جنت مکانی چون از تبار طلوع
 صبح سعادت یعنی وقت ظهور انوار وجود این مظهر موعود که عبارت از امضاء

روز دولت افروز ولادت این حضرت ارفع آفتاب اقبال
 جهانگیری استغوا به واجلال مشاهد میفرمودند و از آغاز تبسم نسیم غنچه
 کامرانی و شکفتن گل دولت حضرت صاحبقران ثانی و مبدع تبسم نسیم اکمال
 و آمانی عالی استقامت نمودند این رودر آینه خانه دل الهام منزل انصاف
 پیوسته جلوه این معنی بر قوای ظهوری افکند که صورت بنده برابر بحال احد در آن
 شمشیر و مراتب تدبیر این نظم خود نمایی کبریا و بی بند و بار صورت به بند
 و چهره شهادت فتح و طغیان بدست یاری این درست نشان سرچشمه اقتدار
 قدرت قدر و محامی کوشش جلوه کردند و خاندان و لایب و جبا این
 نظریافته لطرات سعود اسمانی عقد سیمیه فتح را تا بکشتایش رسانیده بود

و فتنه نشوریده سرحد جام بهاره به نیروی کار گذررتی بایند این کامیروا

توفیقات یزدانی در مبدع عالم آسایش آرمیده ازین راه کوشمال آن
کوتاه نظر زیاده سرسبز انشت کار کشای تدبیر سائی انحضرت رجوع نموده

و بکناره تسخیر باره اشغال نمودند و ملسم دیویند قلمو کانه که فتح الباب

آن سح ماسیح صاحبقران را دست نداده مقابل دحل و عقد انحصار از دست

اجبار رسیداران آن سرحد هیچ رو بست صاحبقران نینقاد و با مجاز نما

اقبال انحضرت تغویض نمودند لاجرم بار دیگر کار گذررتی توجه را بر سر آورده

تبریت و پرورده نعمت غایت را به بکر ماجیت را که به نیروی نفیست

صیت اقبال و همراهی گو کبه جابه و جلال ابن نور برور و توفیق حضرت در حال

منظر طوی

منظم جلوه نمایند اقماره بود و دیگر روز معروف از این آنحضرت پهل
 جوهر و سبز و کمره اشغال از عقده های محال آتش و کشتاوه بس در عیار ظفر
 تارک افتخار ندیده فلک اعتبار افزا خند و بناخ هاشم بمور باه فرمود
 جهانگیر مطابق غره شهر علمت شهر شعبان سال هجری مملکت خاص
 کامیاب سعادت اختصاص ساختند و راجه پیرای مولا اقبال حضرت کتی
 نیای بکر مشعل آتش و شتاب صدمه بسلام بصوبه پادشاهانته نامر مقصد
 هیچ جا عنان بکرات و کعبه ام با خرام سرعت نیافت چون خبر به راجه رسید
 آن منهور مجرب در آسناخ خبر توجہ افواج فابره از مقابله کوکب گفت و گو کمال
 و مواجه مویک جابه و جلال حضرت خلافت مرتبت دریافته راست او با

آبت افراشته پی تخت واردن برداشت و در سر حد بنیان
 نیز را حکم کرده لقب و سرکره با تمناست چار دیواری و حصانست چهار دیواری
 جنگلهای دشوار گذار و بیکر کوها و بدبهار افتاده و ازین راه
 بمواریه مغرطه داران آن سرحد و مغرطه رسید از آن آن سرزمین بود چاه
 آورد و لاجرم راجه بهمدان کر و مینان بکرم کعالمی سپرده راه کعبه
 بدعاقتت سر کرده بیکبار سر از دامان آنکو سوار بر آورد و بهمان
 بر سر قلع و محاصره اعلام استقلال در پای آن باره شکر سیر از فراخست و بولند
 چند که در میان کارستانها رفت و بهادران بر سر خود نمایی و شکر کرده
 کار پرداز بهانمودند و در آخر حال که گروهی از خیل مخالفان میباشند

بمقابل

بمقابلہ پرداخت از برابر دلاوران جانفشان که در مقابلہ را بر سر جان
 ستانی آمده بودند زیاده بر بخت صدمت سر باختند و تعبہ السیف که در
 بساط کارزار شعلہ نچ مجاولہ غایبانہ بسیار خند باند ار جان برون دست
 از جنگ بانی داشته و جنگ تو سل و در امان استمیان زده دم نقد نقد
 ارادی امان از میان بردند و دست بید کنند گرفتاری و او لعل
 بندگی سرفراختند و در دست آفر دست برد سر نیچ اقبال بجز
 بر سر انفرزین بند محال کشاد و فتح آن اللهم آباد یافت و سوز جان زیبا
 جامفتی و سر دست بیرون برده با بستی چند چون رفته راه فرار تراش
 گرفته تا قلعہ نور پور که در قصبہ دیمیری بنیاد نهاده راجہ با سو بود و سراج

بآرام جان نیافت و هنوز در نور پور آرام نگرفته چون در حمله متقاو
 خوشی جای کنجای مقابل و بمادله نیافت و از جانب هجوم سپاه و هم
 اندیشه بگویم تا قریب در شت حمله حصار هم ملافت احتمال محض شد
 ناچار از آن جا برشته خود را به قلعه اسرائال که در کوه سار سرد را به حصه
 رسانیده آن باره کوشش را که بگاه او بود بناه خود ساخت و چون
 را به ار کار قلعه موبار پر داخته به انگل سیخ و قلعه اسرائال را در سید قار
 از بیخیر آنهار در گذشتند سرانجام آن هم را بوقت دیگر بار گذشت
 و بلا توقف غنائ یکمان عظمت بدان جهت معلوف داشت و هنوز سوز
 و تیشکهای آنهار قرار گرفته و در دایره آن معقل را مانند فضای منزل

فرود آمد

فرو گرفت و هم در سر سوار بر سر پورشل آمده فضای مای حصار را
جلوه گاه ظهور حق کشتش و کوشش نمود تا به روز بهادران طغیانند
را بهت جد و سر که اجتهاد افراشته هوای عرصه گاه جهاد را ممل سرچ
آتش کین بلیغ داشتند و در عرض بندت پوسته شمشیر علم خسته
از بالا لولای والاسر سر افراز بریا و ج عالم بالا را فراختند و پیوم فر
نمایان جاوید فروز تاباید یک اختر اقبال انصاحب قران لغزین
نوید بهر در یعنی سعادت ظفر و توفیق فیروز یافتند و درین دفع
در عرصه چاه و واقع جانگاہ تیغ بیدریغ بر سر زار نا بکار افتاد و فضا
بسم عمل امیری بگردون جمعی کثیر نازل گشته و حادثه زخمیر کفر فاری سامی

انبوه بر خورده با جمله چین خاطر راجه ارکار سور جل بد مال که از قلمه اسرار
 رو گردان شده به پشت کمر بنابه راجه چنار و مر التی انجیل خانه او
 آورده بود فراغ خاطر فی الحمله بافته بجانب طبعیت آباد نور پوش شرافت
 و علی الحال اقبال شاه خورشید جاہ آسمان حلال جلوه مسمی در سنا
 اسنم ظهور نموده یعنی بر توانا نیت بی حجاب تباری و نقاب بدافعی بر بوم
 برو بام و دران روکش خراج احقر یافت راجه بیدار است که نیت خیر مطلق
 آن سرین نموده پی پیشرفت محالده رفته در پای هر حصار روز کاری بر
 کارزار بود و اگر چه چند روز غاربان سوار فرار و در سیران کار کرد و بدو
 بانگ ملک مدلی کم فرستی روز کار را فرصت نداده آن هم چنان ^{شد}

کار فتح

کار فتح بسر برد و چون راجه از پرداخت این کار نام باز برداخته
 غم تنه خیمه راجه بنیاد استیصال کمی سوختل را مصمم ساخته در طیاره
 برید خبر رسید که مادر سوخته برادر سوختل سر زلفه کبر بر آورده و از راه
 کمال او بار بخت حصار کوه که از پشته طرز چار دیواری آن برای پنهانوار
 اساس یافته بود کشته و از روی اسنپها تمام ماسفوار بنیاد این برج
 ابی بکرم احتلا و روده عاقل از کانه بیاد جولان باد پامان نشین
 خان چون غبار راه از پیش بر خرد و مانند نقش بر آب پان پنجم
 طوفان فبا کرد و بالجمده راجه بنا بر این خبر از راه رعایت و داعی خیرم
 به پیش انگلی غم خیمه بانشک استیصال مادر سوخته ناچار تجویز العافیت

نموده از راه لبو قلع که تو در شناخت و بفضای باره بار سیده هنوز
 بار سیده خود را بیای حصار رسانیده هنگام قتل کرم ساخت و در حال
 و لا و ران موکب اقبال را کرم کار پویش نموده و باندک رفی کار که
 کار اهل حصار رفته رفته از دستبار انس را بر سید با آنگه مکر غاریان
 مسافر از به تر کنار در آمده و برابر دستبر و مانع نمایان نمودند بیای مرد
 ثبات قدم و کوشش را خن کوشش که از این عهده سر بسته شوند
 با چادر و آفر کار از چاره ساز بر اسعالت شمشیر کشیده با اعمال فنون
 بد سیر برداخته نیز از جرقه بغل خود را بنوای خاک نیز رسانیدند و نصیبات
 فتح منصوبه لقب و سحر و سحر با طوطی و عاقل فرو خنده بر سرش شمشیرهای بزرگ

معالف رفتند

معامله رفتند و در آخر حال از انجامه اندازد ای رسای اقبال نامید است
 نقش مراد و در عرصه قبل در دست بنز انقاد و توجه به شتاه و لا
 جابه شاید فتح الباب بجای نموده دست برکشاد آن قبل مندر ساختند چون
 راجه سرانجام آن مهم مانند سایر این مقام پیاپی سرانجام و سرحد تمام
 رسانید بنیت تمام کون کار سورجل انگشت مقام راجه خبا نموده درین
 موافقت بنح و عمای اتفاق از انجامه همواره اسباب فتح اصحاب ستم استاده
 آماده میکردند و پوسته مطای پیشرفت کار را بخدایان روزگار میباشود
 مواظف و نفدمات نصرت اولیای دولت بخود سر ساخته و پرداخته
 منفسده فساد ماده وجود آن مطر و دیای خولش ساحت دفع کرایند

دراجه چنان از راه دو تنخواهی درآمده هکلی اموال آن بد مال را که چهار
 بنیخیر فیرو و ولایت سبقتی و ترکی از آنجمله بود نامروده نام مرکز آن
 بنیها و نوز دراجه فرستاد و راجه مجموع آن تئود و اخیاس را بنیخیر کاه
 جهان پناه ارسال داشته و چون این کار دور از کاری در و شمشیر و
 سحر مدبر سرخوش از پیش رفت و عقبه بدین دشواری می میانی کار
 سعی بای خویش از پیش رفت و راست راجه از هم رکند و فراغ حال با جوبت خاطر
 در سایه سواد و رایت اقبال حضرت فل الهی و سعادت همراهی مویک
 بادشاهی بصورتی کانکره رای شده و ای اتصال در دست قبل از است
 چون آلات قتل کشای آماده کشت و اودات پیشبرد و معامله می باشد

مایلان

محابدان سو که جهاو که بی نیروی دلیری خدا و او دلآوری مادر زاد
 از اهل هار شجاعت و نمائین سیر و طلاوت بی سار بودندی میبانی
 باز هم آغوشی کنند و بار منت هم نشسته گمان گاه بگناه به عدو بندی و قطع
 کشائی کین میکشوند و از بالای لوای و الهای این صاحبزبان بالوان
 نشان بیدستاری تیغ و خنجر و شمشیر سر کرده و شبر و بامینمود
 مخالفان با آنکه از عدم و حشت صیت اولیای دولت عد صوت بجا
 قدم نمکن نشان که بمقام سرنیزل عدم بود پای مروی رکاب با محکم نمیند
 و دست از کار رفته همان که از با تشنه تراز و توب اضطرار دست فرس
 رفته و پامال لرزه مذکور گردیده بود بدستگیر عنان رو به بادیاری منتهی

گاه و بگاه به سنی کمان و بال سر بلند پرواز گشته روی پشت نیامداد
 گاه می آوردند و از پهلوی چهار جنبه و روی شهر سر گشته دیرانه بر گزید
 و لاوران میشدند و به بسکری زره و سرداری معفر استظهار یافته
 بدسکری ساعدند و دستار بر کنده اعتصا و حسته و میدان جلالت
 خوش تن و داری بحد و جو دمای تهور می نمودند با بحد و عرضه اندیت کمار
 محاصره بطول کشیده اگر چه سر مایه غرم تو ماه نظران سست را و نه نور
 و پلدا می پست نظران بسکری ساریه با سر سیده بود و لیکن حول و رف
 رجای راجه و بهادان اقصی درجه کمال داشت و از حقیقت اصل کار کمالی
 داشتند و در باطن برآمد کار را بفکار گذار موافقت تو فنی الهی و عمر ایست

حضرت خلدت

حضرت خلافت پناهی باز گذاشته بطاهر از راه دفع محبت روی کار
 نکران کلمه برین دینی در کار داشته رایت بجلد و میدان جلالت می
 افزاشتند تاگاه از اینجا که کار کشاد اقبال است لطیفهای غیبی فرموده
 از هجوم خیل و سب از خود اسمای است ساختن حوصله متعلمان تنگ فضا گداز
 بانماسلان و تسلیم کلبه قلعه در دراز اندر منجاست بر خود گشودند و بهمان
 آثار رسوخ غریبت که همه کار عرایم امات و اسمای عظام آمد کار خود کرد
 لاسم صانیت این که بند روشتست چنانچه کوسی بید و کاری تدبیر و مکار
 شمشیر آن کار بر خود سر نبده بیکار گذاری نبی امر و دستبازی زید
 سر انجام آن هم بپای خود پایان رسید چه چار دیواری آن و الا حصار فرار

کوهساری ابرز را با اساس یافته که همانا اشیان سرطانی بر دامن
آن واقع منته و لغت بیخ افتاد از شرقی در تبغش ساحل کشیده
شهرت این خبر در سلسله نو انبر و دیات بنود و باره کیفیت احوال
این کهن باره بهجت پیوسته که از میدان بنیادین طلسم آباد و اکنون
بر تو نسخر لولای دولت روز افزون بر ساخت آن یافته سرچشمه
هیچ زبردست و دست دولت صاحب جان یک کف زین ساخته و مود
این معنی است آنچه تعلیم مورچین اسلام در طغریا های سلاطین بودی
رقم این منعی صورت ایست پذیرفته که از سنه هجری که بعد از ظهور سلطان
تعلق است تا سنه هجری که آغاز جلوه کرب اقبال است پنجاه و دو مرتبه ظاهر
شده

درین صفا

ویرین حصار مرکز ریایات محاصره ملوک فدوی الاقدار و امرای و
 متقدار گردیده و هیچ کس بر نصرت اندوزی خلفه نیافته اند لاجرم عثمان
 غوث نصرت بنوای نسیم آن یافته اند از جمله فرمان روابان و ^{سلطان} دهلی
 فرزند قتی و قتلادی درین واوی و او کوشش در او چون چاره ساز
 سعی نمودند بمضاده و فتنه گری تدبیر با مصلحت با جبر تقدیر بزرگ نمود
 ناچار ملاقات راجه السیرین را بحسار فیروز مراد داشته از سران در
 گذشته از پای بزرگاست و از امرای علم الشان جهان خان ^ن تروکان
 که از اعظم اولیای دولت صاحب قرآن مرشد شهبان بود عمری بهوای
 در سر داشته چند سراز پای این حصار بر بنداشت و چون ساخت بناچار ^{کنش} پایا

از سیر آن ارزو برخاست آری برآمد بر امر و دشواری و زرم و پامد
روکاری هست و آمد بر کاری چشم بر راه طهور کار کرداری و نوا و عده آن
بسر نیاید انکار بر نیاید و چون وقت آن کار در نیامده بود با چار آن نیز

بر نیاید بسم الله الرحمن الرحيم

چون حضرت جنت مکانی از منظر سالون حضرت خلافت منسبت
شمال جهان بانی و دلائل کتب استانی مشاهده می نمودند و از روی کار اطار
ستوده این بر زیده حضرت پروردگار امامات کامرانی و کامکاری و انار
جهانگیری و جهانداری خاطر نشین اندک صورتی بن می نمودند ازین راه
همواره درباره ممکن خلافت این نظر یافته لطف الهی در صد و اظهر ^{نظر} _{بود}

نا اند

ناگاه ظاهر بنیان سست آید که از آثار برهنه و استدلالات پنهان پنداره
 کم نموده پی بسیرا منقصور و بر نند با برین مقدم هر کاری و دراز کار که
 رو میداد و سر انجام آن بشبیه فضا تا اثر این شهنشاه اتفاق کبر رجوع
 و هر امر و شوار که پیش از آید پیشرفت آن بسیرا شست تدبیر قدرت
 اینجست لغوی و سیرفت و در آثای کار گذاریمای تا بید که فضا فتح آید
 بهت اقلیم کشای حضرت کتی ستانی روداده بود و ریایات جاه و طلال
 بسیر و نیم سال فرخنده خال از عهده دولت سعادت مهد جهانگیری
 صوبه کرات ارتفاع پذیرفت و مکر از جاوید به خط احمد آباد ارجل
 آنحضرت کلک شکفت و سان ایام سعادت فرجام که معامل جام و بهار به

با تمام نام این حضرت صورت یافت و آنوقت سندیان کارگاه پاییز
 عرش نشین شده رسید که سوار جل سیر راجه بابو از حد اندازده خود در گذشت
 سرشته الحامت از دست گذارشته و پای از تنها بر راه انقیاد برود
 نهاده بسوخته بر نهان پنجاه روزه در می داد و لاجرم حضرت
 مکانی کو شمال آن اود بار مال را بنوبه اقبال و اقبال توجه حضرت جهانبا
 حواله فرمودند و سیخ قلمو کانکره سر که اردیر گاه باز کمون نمیرانور بود با
 تقویض نمودند و حضرت کتی ستانی بنوعی منسوب به سحر شکر طغیان
 راجه بکر حاجت را که ترتیب یافته این حضرت بود و مکر و مکر را فغانا
 شده بسوخته بر نهان پنجاه روزه در می داد و لاجرم حضرت
 تشریف

رضت

رخصت اختصاص یافته روانه مقصد گردید و سنور در طبی راه بود
 که سورجل بمحور دایم خبر توجه موکب نصرت و دواعی کلفت نمود و
 براه بازگشت آورد و مانو انجی سپهان پیچ جافرا گرفت و انجا برپا
 نبات آشور نموده تا قلعه موکه همواره موطن دادان آن دیار بود
 مراحل فرار بموده حصار شدند و چون راه از قرار سورجل خراب گردید
 بشتابیده پناهنده خود را بیای حصار رسانیده چار حد انرا که چار دیوار کو^ه
 و جغل و شوار گذارد و میان گرفته بود در میان گرفت و همدان کر^ه
 بهنگام پوشش کرم ساخت و در هیچ حافی فضای بیای حصار از شعل^ه کار^{زار}
 خالی نگذاشت و در اندک مایه متلی که مرطوبها پیشرفته سوانی خاک نیز رسید

بهادران بر سر قلعه دویدند و در همین پورش لکارشائی کوشش کاغذ
 از پیش برده قلعه را تصرف کردند و مقتصدین را بتبع بدر بلیغ ^{بیده} گذاشتند
 جمعی کثیر را اسیر و دستگیر ساختند و چون سورج از لنگر اودبار اثر خویش آثار
 ضعیف یافت پیش از آنکه معامله جنگی شود بر یک طرف برده بجای قلع
 نورپور که راجه با سود موضع و همیری اساس افکنده به پرتو انبساط نام
 حضرت جنت مکان به نورپور موسوم گردانید ، بود را همی کند و چون
 بدان مقام رسید و در موصلا خویش جای کنایش اقامت و معاشرت
 ناپاقرار تحصن در قلعو اسرا ل که در کوستان سرحد راجه خیا واقع است
 روی انبیا بدانجا آلود و چون راجه از کار قلعو مو مار پزداخته اراده نمود نورپور

مهم خبرت

مهم ساخت خبر یافت که آن معهود در نور پور نیز آرام نگرفته بقلعه ال
 شتافت لاجرم بنابر رعایت صلح وقت تسخیر انحصار بند را بوقت دیگر
 بیدریک استک قلعه اسرا ل نموده و چون بطاهر حصار رسید هنوز از گوراه
 نرسیده بود کرد و آن بمطرا دایره وار فرو گرفته بتهیه مصالح پسر
 پرداخت سیوم روز که اساس محاصره تکام یافت و ادوات فتح و استیلا
 طغراناده کشت و پرمایان این روز بروز سر پنجم جلادت غازیان حاکم
 فروز عقد و شتو ارکشت و حصار بند بکشتش گرانید و درین واقعه زیاده
 هزار نالبار میزنند و خلق شبها برین گرفتار داده جان مضی بیرون
 و سوجل مطر و بامعدوی چند خود را از رخنه دیوار بند بیرون افکند و خود را

بهر دوست گرفته بطریق معهود راه قرار فرایست گرفت و از راه

قلعه او بار و قلع را به خیمه آورده و خیل او خیل کردید با جمله چون راه

از استیصال سور جل فراغ خاطر عمل یافت عیال آرائی تدبیر بر سر شور

کشائی آمده با فعل دست از عدوبندی بازداشت و توجه به عیال

کیتی سنائی پس گم گشته بدیر تمام روبرو قلعه گیر نهاد و باندک فرصتی هم آید

گو که اقبال و موافقت گو که سعادت حضرت خلافت تربیت نوبت نصرت

یافته بر لبخند مار و شمشیر کلان مار و بهار و نور پور و بهار و حوالی بگردند و

هر یکی در برابر قلعه سوره خرج خیری دم از برابری نیز نهند دست

که بر آتش استیصال سور جل عیال اقبال از فروخته سر استیصال از آتش باقی ماند

راه قلعه

راه قنوراجه خیا مس کرد و چون بدالغوب رسید کز دید در تنهای راجه
 که ما و هوسکه برادر سورجل از غایت زیاده سرسری بقتله کبر بر آورد
 از روی کمال تو ماه نظر نظر با شکام قلمو کانه که از رسته طرف راستی غلبه باد
 یافته پشتکم و قوی داکشته ازین سلطوت مع کبر نصرت ایمن نشسته
 راجه از روی بدسری و راه حرم از راه بازگشته روی توجه بر آه کوله
 و چون بان سرحد رسید قضای پای حصار را جلوه گاه ریایات اقتدار ساخت
 و هم بر سر سوار خیا پنجه راه سردار و شرط کار کدای است که کار می
 پرداخت و چون اسباب کار سامان یافت و همت کار لایع صیاده سعی
 نشناخت راجه سرگرم شتر و مصلحت به هر روز معرکه کار از ار از صبح تا شام

کم باز داشت و از طرفین دلاوران داد و گیر داده بر سر کار بود
 و بهادران دست با طهارت بر آورده بدینجا نمودند و در غنیمت
 کارمخالفان از دستباز بر بازی کشید در آخر کار کارشائی اقبال
 خدیو روزگار کلید فتح این حصانت آباد بدست غازیان عساکر^{سلام}
 و چون این عقد دشوار از پیش راه پیشرفت کار برخواست^{اراد} با
 استقبال سورجل از پیش از بیت تسخیر کائنات پیش نهاد همت خدا و انعمه
 الهی قلم را به چنان شده بود که دین اشاعه نصرت او که مضمون آن
 اظهار در نتوانی و در نخست امان و مژده معصوم جل و ارسال^ل عیال و اموال
 آن خسران مال بود رسید قلم به ستاوه او مجموع آن هجیت به جهات راکه^{۵۸}

چهارده زنجیر قبل مست و دولت سر سپاتی و ترکی از انجمله
 بود و رسانید و ام جمیع آن اسباب از ان تعداد بخش سیاه بر سر اعلی
 ارسال داشت و خود بلا توقف روی قوسه بجانب کوه سارکانگره آورده است
 تمامه خود را بسواد آن قسمت آباد رسانیده اعلام اقبال در ساخت
 قبل افراخت و در ساعت نخستیان عظام و تواچیان را بخش کردن
 مرطبا امر که کارکنان آن سپاه را سرگرم کار نموده و پس از چندی که مرطبا
 پیشرفت و سر قوسه بای حصار رسید و پنج و خم کوههای مسکات
 و جوالا بکشتی سر افراخت و بهادران بر سر اطهار و ستر آمدند و متحصنا
 بر سر ناموس پای مکمل نموده بر سر کار رفتند و هر روزه از طرفین داد و لایا

ودیری داده عرصه کارزار را کارشبان نمودند و غازیان در پشت
پوش کار از سر حد امکان کوشش کردند و انبده در ادای حق بجا
دست از ستم دستان به بردند و سرانجام کار که از کار گذاری شمر طلب
از پیشرفت و به کلید پذیر کاری گشت و ند به نیروی بازوی همت کشور
کشای حضرت کتی ستانی که دست پرورد باید آسمانی است و ستارگان
قفل اشغال این حصار بند لطمه نپذیرد و شکست نهد و کلید فتح این اشغال آباد
به دست مجاهدان مکر به جهاد افتاد و حقیقت کار آنکه چون کار محاصر لعل
و در عرض اعدیت از مخالفان خلق پیشمار را کوچه راه تنج ابد را تلاش
و فرخ پوستند کار بران کرو پا کفایت شده به تسلیم کلید قلع و موی آباد

کاش میخواستند

نجات یافتند و راجه لشکر از این فروری غلبم که روزی پنج کی
 از پادشاهان هفت اقلیم گردیده جان بخش بقیه السیف نموده هرگاه
 داده حرا این قلعه را با طغرانام این فتح بین که خاتم فتوحات گذشته
 پل فاتحه نصرت های آینده این صاحبان طغرانام است بوالا درگاه
 جهان پایه فرستاد قلعه اسکان بودند کانه که شش درجه بند دروازه
 روی کشاد بدیده و همست و الا ای هیچ زهر دستی دست اندازد سیاه سیرا
 و امن تسخیرش نرسانیده در صورت شمالی صوبه پنجاب فرار کوسه
 اساس یافته که تنویرش با بیش طاق الوان کیوان مهر افتاده و پائت
 اش قدم بر قدم منفرات قارون نهاده بخت رفت انگوه اندوه

شتوه آسمان گای پس کوه تنفش کشته جیشبان پاک کشته
 پای در دامن افلاک سبک آسمان از اثر امش زبان
 ریشگی نامش سرش حرف فلک اسیر کرده بر دینره سپهر سبز خرد
 بشهادت همه بر اسم نداز مبداء بنیاد این کهن اساس که بحر عالم ^{بنوعی}
 بران اطلع ندارد تا سنه ۱۰۴۲ هجری که از آغاز جلوه کری شهادت
 صورت نمبر تسخیر انحصار کردن نظر و مرآت تصویر صحیح بری ^{صوت}
 نه بسته و نقش مر لایع بر آمد کشتاد این لکسم با و صفره معیال ^{سج} بلند آقبال
 درست نه نشسته و شتابد این دعوی و چونند این معنی است آنچه ^{سپهر} نور خان
 بانفاق معنی و بیان بر آید که در سنه ۱۰۴۲ هجری کسریج ^{تعلقست} تسلط سلطان

بر سر سلطنت

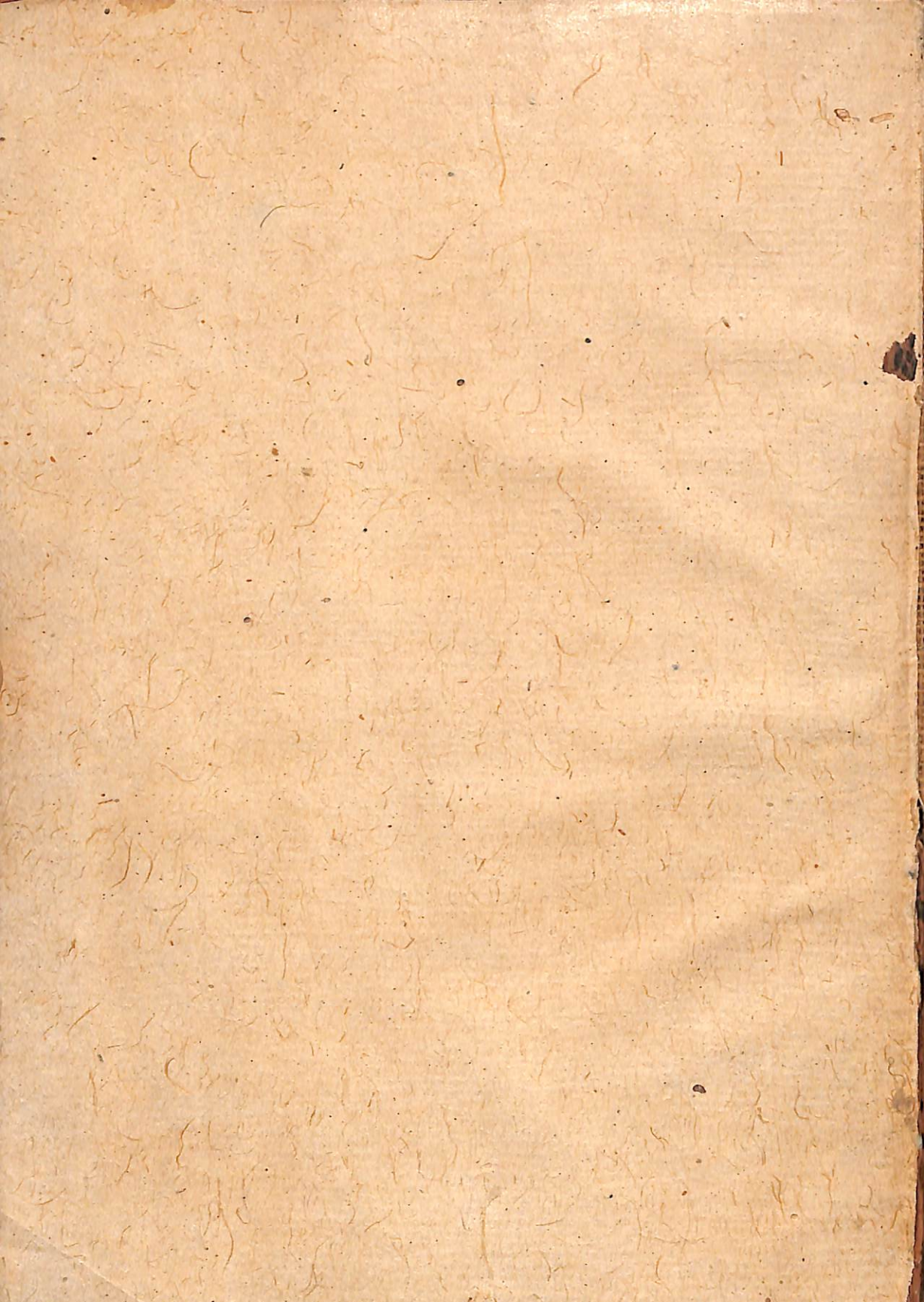
بر سر سلطنت بر دلی ما اکنون که اولیای دولت ابد معرون و نصرت
 بران یافته اند چاه و دو صاحب اقتدار را رسلا همین کامکار و امرای عا^{لیم}
 بمحاصره این محاصر پرداخته اند و با وجود اقتدار تمام و قدرت بالاد
 هیچ کس به باره نسخر این کهن باره کاری لساخته اند از جمله کول عظیم^{شان}
 سلطان فرزند شاه و لدا امرای مانند مکان جان جهان نرکان که اکبر
 همراهی عظام دولت عظیم اکبری بود و عمر با هوای این مطلب در سر داشته
 در پای این کوه سار قدم ثبات افروخته اند و با آنکه هر یک در کهن نوری
 ظهور اندوزی آفتاب نمای شهرستان شهرت بوده اند دست نسخر^{نیا}
 افکار بسز سر برده اند آری اللهم دشوار بر کار بی اسم عظم نامداری^{نیا}

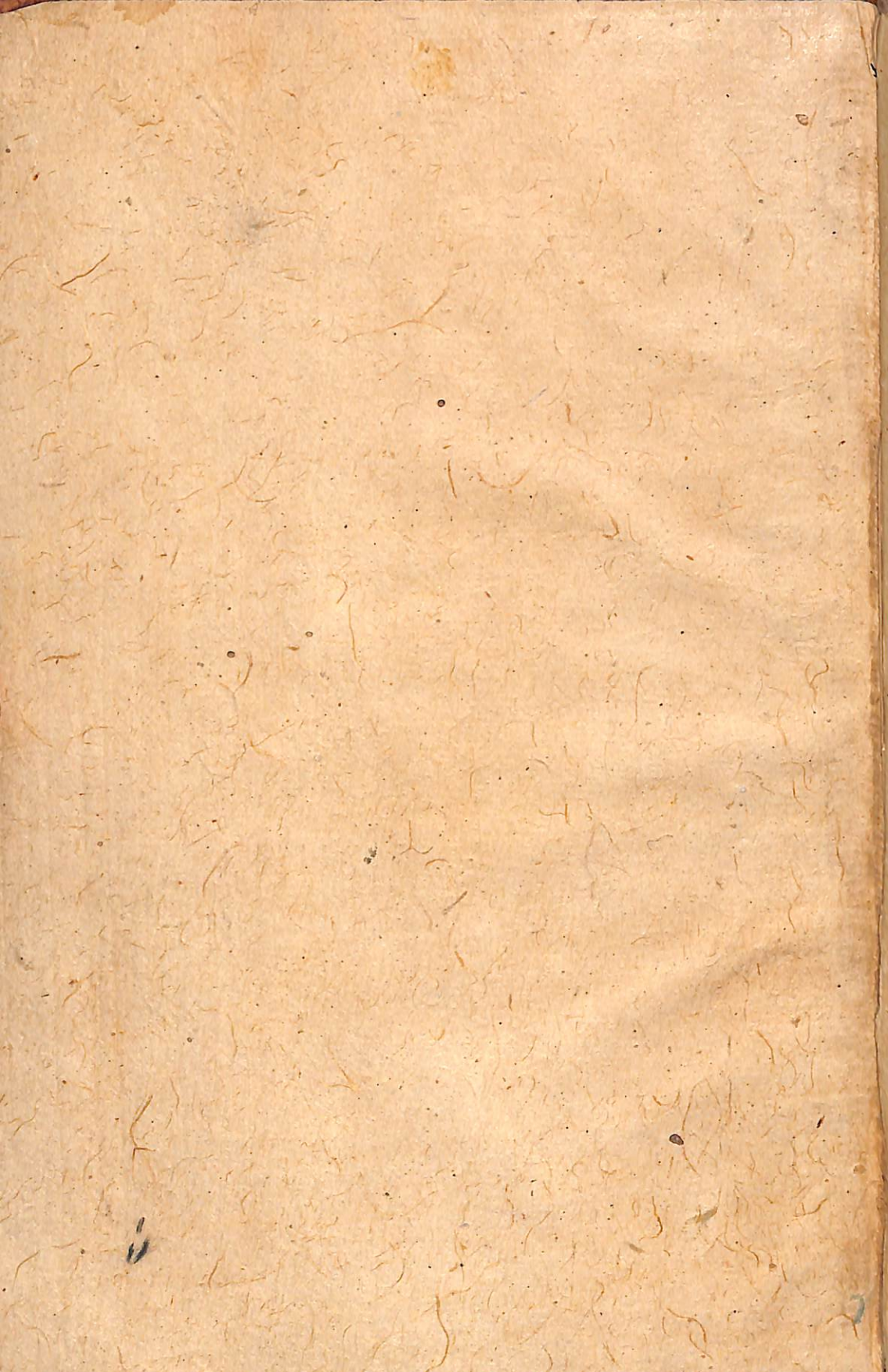
در عقدہ سردرگمی بکوشش ناسخ تدبیروری کتبایش کرایده

برگزی را که بر سرنی زین است آن کره اندر کره ناسخ است

نیم شام شد تاریخ، اما ما دارد جمع کتب و هر یک ۹۴

۶۵۶-۱۱۵

657

